I чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 140. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 26-го ЛИПНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, JULY 26, 1974 No. 140 VOL. LXXXI.

ЗВІЛЬНІТЬ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА!

ШИРОКО РОЗГОРТАЄТЬСЯ АКЦІЯ ДЛЯ РЯТУНКУ ЖИТТЯ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА, ЯКИЙ ПЕРШОГО ЛИПНЯ У ВЛАДИМИРСЬКІЙ В'ЯЗНИЦІ ПОЧАВ ГОЛОДІВКУ І ДОЛЯ ЯКОГО НЕВІДОМА. ДЛЯ СОЛІДАРНОСТИ З МОРОЗОМ ВІДБУВАЮТЬСЯ ГОЛОДОВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ОТТАВІ, ВІННІПЕГУ, НЮ ЙОРКУ. АКАДЕМІК САХАРОВ ЗАКЛИКАЄ КАНАДСЬКИЙ УРЯД ДО ІНТЕРВЕНЦІЇ ДЛЯ РЯТУНКУ МОРОЗА, УРЯД РОЗГЛЯДАЄ МОЖЛИВІСТЬ ІНТЕРВЕНЦІЇ.

УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ В НЮ ЙОРКУ ПОЧАЛИ ГОЛОДОВУ ДЕМОНСТРАЦІЮ В ОБОРОНІ МОРОЗА

Ню Йорк. — „Безстрашно зустрічаючи холодний дощ та принагідні громи і блискавки, два десятки жінок українського роду почали 48-годинну голодівку та неспання біля Стіни Ісаії напроти будинку Об'єднаних Націй. Жінки, переважно середнього віку та зодягнені в грубі і сірі вовняні одяги і хустки, що їх дається в'язням - жінкам, демонструють в обороні політичних в'язнів Совєтського Союзу в Україні. В демонстрації зарепрезентовані п'ять організацій", — пише коротко вияснення під великою світлиною голодуючих жінок місцевий „Дейлі Нюз" з 25-го липня 1974.

Ці два десятки українських жінок, про які згадує „Дейлі Нюз", почали свій голодовий страйк біля Об'єднаних Націй зокрема для солідарности та в обороні Валентина Мороза, який 1-го липня ц. р. почав у Владимирській в'язниці голодівку „аж до смерти" з вимогою перевезти його з тієї тюрми, в якій над ним брутально знущаються. „Дейлі Нюз" пише про 24-годинну голодівку, але пані Дарія Степаняк, п р е д ставниця страйкуючих, сказала кореспондентові „Свободи", що вони плянують голодувати і страйкувати „аж доки хтось із Комісії Людських Прав при Об'єднаних Націях не зустрінеться з нами і не вислухає наших вияснень та побажань". В цій голодовій демонстрації беруть участь жінки, що є членками Об'єднаних Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, ініціятора демонстрації, Марійської Дружини, Православного Сестрицтва, Українського Золотого Хреста, Української Жіночої Допомогової Організації, Жіночих ланок СУМА і ТУСМ та Самостійного Золотого Хреста. Між першими демонстрантками були пані: Дарія Степаняк, Стефанія Букшована, Софія Карпінська, Левка Крупка, Анна Гой, Дарія Бойдуник та інші.

Пікетують Аерофлот в Ню Йорку

Ню Йорк. — Комітет оборони совєтських політв'язнів інформує, що у вівторок, 23-го липня ц. р., тут розпочалася однотижнева акція в обороні голодуючого Валентина Мороза біля приміщень совєтського Аерофлоту на 45-тій вулиці й 5 евеню. Кожного дня біля цього будинку члени Комітету оборони совєтських політв'язнів роздають летючки, в яких з'ясовано становище В. Мороза і подано повний текст виступу академіка А. Сахарова в його обороні. В четвер 25-го липня мала відбутися публічна прес-конференція із виступами відомих американських діячів, а опісля пікетування Аерофлоту. Комітет закликає громадськість Ню Йорку телефонувати до місії СССР при ОН (телефон 861-4900) і до Владимирської тюрми в СССР (ч. 4670) з протестами і з вимогами, щоб Мороза перевезли до табору.

Білий Дім запевняє, що ЗСА продовжуватимуть заходи щодо пошанування основних прав людини

Бавнд Брук. — Митрополит Мстислав, первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА, одержав з Білого Дому листа з датою 17 липня у відповідь на звернення Собору Єпископів цієї Церкви до президента Ніксона 13 червня у справі переслідуваних і арештованих інтелектуалістів в Україні, а зокрема в обороні Валентина Мороза, Леоніда Плюща та Вячеслава Чорновола.

У листі з Білого Дому за підписом Роланда Л. Еліота, спеціяльного асистента Президента, стверджується, що „ця Адміністрація повністю підтримує прагнення всіх людей забезпечити основні права та гідність людини. Як і в минулому, ми будемо продовжувати шукати нагод, щоб ці наші погляди довести до відома Совєтського Союзу. Ми надіємося, що це наше зусилля, пов'язане з нашою політикою нормалізування відносин з Совєтським Союзом, матиме позитивний вплив на долю одиниць, як Валентин Мороз, Леонід Плющ і Вячеслав Чорновіл".

Додатково, з Митрополичої канцелярії інформують, що митрополит Мстислав висилає від імени Української Православної Церкви в ЗСА ще одного листа до президента Ніксона, щоб звернути його увагу на голодівку, яку проводить Валентин Мороз і на загрозу для життя Мороза та на інтенсивні заходи української громади в ЗСА і Канаді добитися його звільнення з ув'язнення.

ВАЛЕНТИН МОРОЗ

КАНАДСЬКИЙ УРЯД РОЗГЛЯДАЄ СПРАВУ ІНТЕРВЕНЦІЇ В ОБОРОНІ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА — АНДРЕЙ САХАРОВ АПЕЛЮЄ

Оттава. — Комітет Оборони Валентина Мороза інформує, що тут відбулася зустріч представників Комітету і голодуючими під совєтською амбасадою з п'ятьма ліберальними послами, які прибули під проводом М. МекҐвіґена від імени кавкусу Ліберальної партії, щоб безпосередньо зорієнтуватися в ситуації та поінформувати про неї послів і уряд. У понад одногодинній розмові з делеґацією Ліберальної партії, члени Комітету Оборони Мороза докладно з'яснували проблему і просили про негайну інтервенцію уряду в обороні Валентина Мороза, який продовжує голодівку до смерти у Владимірській тюрмі. Як виявляється, серед послів Ліберальної партії немає однозгідности щодо потреби прямої інтервенції канадського уряду перед урядом СССР і тому це питання було предметом дискусії на зібранні всіх ліберальних послів. Вирішення щодо інтервенції має запасти небавом.

Вісім осіб продовжує голодівку

Голодівку під совєтською амбасадою в Оттаві продовжує вісім осіб. З того числа трьох голодує вже 11-ий день, а п'ять — шостий день. Двох учасників голодової демонстрації — артиста-маляра Миколу Бідняка та адвоката Андрія Семотюка забрали з уваги на цілковите виснаження до лікарні.

На суботу і неділю 27 і 28 липня в Оттаві готується масові протисовєтські демонстрації з участю громадян з Торонта, Монтреалю і околиць.

Відбулась чергова телефонічна розмова з академіком А. Сахаровим

В ночі з 24 на 25 липня представники Комітету Оборони Валентина Мороза розмовляли по телефону з академіком Андреєм Сахаровим. Він поінформував, що у Москві була дружина Валентина Мороза Раїса, яка намагалась одержати дозвіл на побачення з чоловіком. Її заходи не увінчалися успіхом і вона повернулась до Києва.

А. Сахаров поінформував також, що він вважає, що Валентина Мороза почали в тюрмі насильно штучно годувати, щоб не допустити до смерти. У такий спосіб можна продовжити життя людини до трьох-чотирьох місяців. Враховуючи таку ситуацію, Андрій Сахаров, як голова Комітету Оборони Прав Людини в СССР, просив Комітет Оборони Валентина Мороза передати заклик від нього до канадського уряду з проханням негайної інтервенції в справі Валентина Мороза перед совєтським урядом. Цей апель академіка А. Сахарова Комітет переслав на адресу прем'р-міністра П'єра Трудо і канадського уряду.

Комітет Українців Канади інтервенював в прем'єр-міністра Трудо в справі Валентина Мороза

Вінніпег. — Канцелярія Комітету Українців Канади інформує, що 17 липня Президія Комітету надіслала канадському прем'єр-міністрові П'єрові Трудо листа, звертаючи його увагу на це, що „до голодового страйку, який продовжують українські канадські студенти в Оттаві, долучилось шість українських канадських студентів у Вінніпезі, які почали голодовий страйк, демонструючи в той спосіб свою солідарність і симпатії з Валентином Морозом, українським істориком, ув'язненим в Совєтському Союзі." Далі у листі стверджується, що „Комітет Українців Канади повністю підтримує акцію українських канадських студентів, сперту на засадах Загальної Деклярації Прав Людини, якої сиґнаторами є Канада і Совєтський Союз". У своєму листі Комітет Українців Канади просить прем'єр-міністра Трудо „інтервеніювати в справі Валентина Мороза, інформуючи про становище в цій справі української канадської спільноти, разом з вашою особистою підтримкою, амбасадора Совєтського Союзу в Оттаві".

В понеділок, 22-го липня, Президія Комітету Українців Канади надіслали прем'єр-міністрові Трудо телеграму, вимагаючи від нього інформацій про те, які канадський уряд застосував конкретні заходи в справі Валентина Мороза.

ЮЛІЯНОВІ РЕВАЄВІ СПОВНЯЄТЬСЯ 75 РОКІВ ЖИТТЯ

У п'ятницю, 26-го липня 1974, сповняється 75 років життя Юліянові І. Реваєві, колишньому прем'єр - міністрові Карпатської України, одному з найвидатніших наших державних мужів та політичних і суспільно - громадських діячів перед, під час і після Другої світової війни. Юліян І. Ревай народився 26-го липня 1899-го року, отже точно 75 років тому, в селі Мірча в Карпатській Україні. Його короткий життєвий та огляд діяльности подані в статті д-ра Василя Вереша: „У 75-ліття Юліяна І. Ревая", надрукованій на 2-ій сторінці в цьому числі „Свободи", яка долучується до всієї нашої великої громади та нашого народу у найкращих побажаннях для Ювілята.

Юліян І. Ревай

НАЙВИЩИЙ СУД РІШИВ: ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН МУСИТЬ ПЕРЕДАТИ 64 МАГНЕТОФОННІ ЗАПИСИ

Вашинґтон. — У середу, 24-го липня Найвищий Суд ЗСА видав історичне одноголосне рішення, що президент Ніксон мусить передати 64 магнетофонні записи, вимагані спеціяльним прокуратором Леоном Яворським для судової розправи над особами, обвинуваченими в спробах затаїти Вотерґейтську аферу. Тільки 8 суддів брали участь в цьому рішенні, бо суддя Вілліям Ренквіст відмовився розглядати цю справу з огляду на те, що раніше служив в уряді президента Ніксона. Президент Ніксон через свого адвоката Джеймса Сент Клера повідомив, що вповні підчиниться рішенню Найвищого Суду. Магнетофонні записи будуть передані федеральному судді Джанові Сіріці, який переслухає їх і передасть прокураторові Яворському тільки ті частини, які стосуються Вотерґейтської судової розправи, а решту віддасть президентові Ніксонові. Коли будуть передані ці записи ще не відомо.

Рішення Найвищого Суду вважають за велику програ президента Ніксона, який раніше відмовлявся передати ці записи, покликаючися на принципи „екзекутивного привілею" та „довірочности президентських розмов". У своєму рішенні члени Найвищого Суду заявили, що не заперечують цих принципів, але тому, що в цій ситуації не є заторкнені мілітарні чи дипломатичні таємниці, ані питання державної безпеки, а тільки принцип довірочности в загальному, то президент Ніксон мусить передати ці магнетофонні записи, бо тільки тоді судова розправа над особами, які були обвинувачені в спробах затаїти Вотерґейтську аферу, буде цілком справедливою, бо будуть доступні всі потрібні інформації та докази.

Своїм рішенням Найвищий Суд підтвердив важливий принцип, що остаточне слово відносно конституційних питань належить судовій частині федерального уряду. Таким чином Найвищий Суд відкинув твердження адвокатів Білого Дому, що жадний суд не може наказувати Президентові ЗСА, що він має робити, бо судова та виконавча частини федерального уряду є рівноправні. Але погоджуючися підчинитися рішенню Найвищого Суду, президент Ніксон фактично признав, що інтерпретації законів Найвищий Суд має остаточне слово. Найвищий Суд строго наказав судді Джонові Сіріці передати прокураторові Яворському тільки ті частини записів, які відносяться до Вотерґейтської афери, а решту затримати надалі в цілковитій тайні й віддати президентові Ніксонові.

Видаючи своє рішення відносно передачі магнетофонних записів, Найвищий Суд в той самий час відмовився розглядати іншу споріднену справу, а саме, клопотання президента Ніксона, який звернувся до Найвищого Суку, щоб він рішив, чи велика лава присяжних мала право назвати його, тобто Президента, „необвинуваченим співзмовником" в спробах затаїти Вотерґейтську аферу. Відмовляючись розглядати цю справу, Найвищий Суд в дійсності рішив, що велика лава присяжних таки мала право так назвати президента Ніксона.

Рішення Найвищого Суду відносно передачі 64-ох магнетофонних записів напевно матиме вплив на дальшу діяльність Юридичної комісії Палати Репрезентантів, яка тепер розглядає можливості формального обвинувачення („імпічменту") президента Ніксона, та на майбутню діяльність цілої Палати Репрезентантів і Сенату, якщо справа „імпічменту" зайде так далеко. Деякі члени Юридичної комісії вже заявили, що президент Ніксон мусить таки підчинитися формальним викликам Комісії і передати їй ці самі магнетофонні записи. Вони твердять, що Найвищий Суд справді рішив, що принципи „екзекутивного привілею" да довірочности президентських розмов не є всеохоплюючі та можуть бути в деяких випадках нарушені., якщо існують на це важливі причини. Таким чином рішення Найвищого Суду послабило становище президента Ніксона відносно його відмов передати Юридичній комісії вимагану нею документацію.

ЮРИДИЧНА КОМІСІЯ ПОЧАЛА ПУБЛІЧНІ ДЕБАТИ В СПРАВІ ПРЕЗ. НІКСОНА

Вашинґтон. — У середу, 24-го липня, Юридична комісія Палати Репрезентантів розпочала публічні дебати відносно питання чи рекомендувати, щоб ціла Палата формально поставила президента Ніксона в стан обвинувачення. Ці дебати, які були передавані на телебаченні та через радіо, розпочали останню фазу слідства Юридичної комісії, яке розпочалося понад 6 місяців тому. Дебати відкрив голова Комісії конґресмен Пітер Родіно з Ню Джерзі, який заявив, що Комісія не має рішати, чи президент Ніксон поповнив „помилки", а має рішити чи Президент, нарушуючи свою присягу, вживав свій високий пост, щоб затаїти відповідальність за Вотерґейтську аферу та споріднені справи, таким чином поповнюючи проступки проти Конституції ЗСА. Родіно повідомив, що загальні дебати триватимуть 10 годин, а кожний із 38 членів Юридичної комісії матиме право говорити протягом 15 хвилин. Після закінчення дебат, 20 годин будуть призначені на введення змін і додатків до формальних обвинувачень („артікелс оф імпічмент") проти президента Ніксона та на голосування над тими оскарженнями.

Після промови Родіна два республіканські члени Комісії закликали відложити продовження слідства аж до часу, поки Комісія одержить від Білого Дому ці магнетофонні записи, які Найвищий Суд наказав передати судді Джонові Сіріці, але демократична більшість рішила продовжувати це друге в історії Америки слідство відносно „імпічменту" Президента. Перше слідство, як відомо, відбулося в 1868-му році проти президента Ендрю Джонсона.

Опісля д е м ократичний конґресмен Гаролд Донагу із Массачусетс прочитав запропоновану резолюцію, над якою члени Комісії голосуватимуть в кінці цього або на початку наступного тижня. Резолюція пропонує, щоб Юридична комісія рекомендувала, щоб Палата формально поставила президента Ніксона в стан обвинувачення. Таким чином Донагу формально запропонував, щоб Комісія прийняла два формальні оскарження проти Президента. Перше можливе оскарження твердить, що президент Ніксон, нарушуючи свою присягу, старався перешкодити судочинству у Вотерґейтській та споріднених справах.

Друге можливе оскарження твердить, що президент Ніксон надуживав свої повновласті. Це друге можливе оскарження містить кілька конкретних фактів, наприклад, що Президент відмовився підчинитися формальним викликом Юридичної комісії та спеціяльного прокуратора Леона Яворського, що був причетний до злому до канцелярії психіятра Люїса Філдінга, який лікував Даніела Еллсберга, викрадача так званих „Пентаґонських документів", що вимагав від деяких федеральних агенцій, щоб поповняли проступки тощо. Комісія має голосувати цього тижня, або на початку наступного, чи передати ці оскарження для цілої Палати Репрезентантів.

Під час першого дня дебат в справі „імпічменту" зайняли слово 11 членів Юридичної комісії. Три демократичні конґресмени, а саме, Роберт Кастенмаєр із Вісконсину, Доналд Едвардс з Каліфорнії та Вілліям Ганґейт із Міссурі, вимагали, щоб Юридична комісія рекомендувала, щоб президент Ніксон був формально обвинувачений. Натомість республіканський конґресмен Чарлз Сендман із Ню Джерзі твердив, що нема жадних доказів, що Президент поповнив будь-які злочини, за які може бути оскаржений Палатою Репрезентантів. Сендман також заатакував частину преси за те, що із самого початку ставилася з упередженням до Президента.

Продовжується підготова Стейтового Дня УНС в Ню Джерзі

Нюарк. — Як уже інформовано, традиційний Стейтовий День Українського Народного Союзу Ню Джерзі, який вже від кількох років є одною з головних вакаційних атракцій українських громад зокрема північного Ню Джерзі, відбудеться цього року в неділю, 25-го серпня, о год. 1-ій по полудні в Українському Селі в Бавнд Бруку. День влаштовують спільними силами чотири Окружні Комітети Відділів УНСоюзу: Перт Амбою (голова інж. Омелян Граб), Нюарку - Ірвінґтону (голова Юліян Баранюк), Надгудсонського повіту (голова інж. Мирон Сірий) та Пасейку (голова Іван Хомко), які дбайливо підготовляють програму. Цьогорічний День УНСоюзу Ню Джерзі матиме ювілейний характер з уваги на 80-річчя цієї найстаршої і найбільшої у вільному світі української установи. В програмі Дня передбачені виступи танцювальних ансамблів, бандуристів, спортові атракції та різні несподіванки, як для молоді, так і для старших. Очевидно, що будуть і танці, до яких пригриватиме о р к е с т р а „Мрія" В. Хомута. Прибуток з цього дня, який кожного року притягає тисячі молоді і старших, призначений на добродійні цілі.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ УНС В ЧИКАГО

Чикаго. — Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу цієї метрополії інформує про підготову до величавого відзначення 80-річчя Українського Народного Союзу, що має відбутися в неділю, 27-го жовтня ц. р., під час Ювілейного Бенкету о год. 5-ій по полудні в залі Лайонс Гренд Боллрум при 4306 Вест Норт евеню. Крім врочистої ювілейної програми передбачена і розвагова частина із вибором королеви та князівен УНС на 1975-ий рік.

ЄВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Політична криза в Греції

Падіння в Греції авторитарної військової диктатури і привернення у цій країні демократичного уряду створило у східній частині Середземного моря нову політичну ситуацію. Переворот у Греції найперше позначився на відносинах на Кипрі, де уступив ставленник грецької військової хунти і куди повернутись має всі вигляди повалений недавно президент Макаріос. Близьке майбутнє покаже, що станеться з кипрською республікою, враховуючи той факт, що Туреччина тепер настоюватиме на поділі Кипру між нею і Грецією.

Ліквідація грецького військового режиму має, однак, інший і багато важливіший аспект. Як відомо, військова хунта займала не тільки виразні протидемократичні позиції і не тільки забороняла вільну політично - партійну діяльність в країні, але вела не менш гострий антикомуністичний курс в самій Греції і на зовні. Це й було причиною, що і збоку СССР і його сателітів та т. зв. ліберальних кіл у світі велася гостра критика проти грецького військового режиму. Совєтський уряд не кривсь із своїм бажанням добитися повалення того уряду в Греції, враховуючи свої специфічні пляни у цій частині Середземного моря на підступах до Близького Сходу.

Покищо важко будь-що певне сказати про зовнішню політику нового грецького уряду, а зокрема про його відношення до СССР. Грецький народ прийняв падіння військової диктатури з ентузіязмом, сподіваючись на привернення в країні політичної волі. Новий уряд має розв'язати цілий ряд дуже складних політичних і економічних справ. Політична філософія нового прем'єра Константина Караманліса дає проте, надії, що новий уряд намагатиметься максимально забезпечити інтереси Греції, не порушуючи дотеперішніх грецьких союзних зобов'язань щодо Північно - Атлантійського Оборонного Союзу. Якщо так станеться, відношення сил у східній частині Середземного моря не зміниться без уваги на це, як закінчиться розвиток подій на Кипрі. Під керівництвом Караманліса Греція має добрі вигляди на внутрішню стабілізацію і на закріплення в країні справжнього демократичного ладу.

Реформа суспільної опіки

Загально відома в нас народна приповідка про те, що „праця будує, безділля руйнує". Цю приповідку можна застосувати до ситуації, яка тепер існує в американській системі суспільної опіки („велфер").

Нещодавно Конґресова підкомісія для фіскальних справ оприлюднила висліди дослідів, які виявили, що існуюча система американської суспільної опіки, намагаючись допомогти незаможним громадянам, стимулює їхню бездіяльність, тобто заохочує людей не працювати, бо суми грошей, що їх одержують родини без батьків, часто дорівнюють або перевищують можливі заробітні платні жінок. Самозрозуміло, що жінка, яка, не працюючи, може одержати більше грошей від суспільної опіки, не буде шукати за працею, бо ця праця приноситиме їй нижчу грошову нагороду. Але Конґресова підкомісія для фіскальних справ виявила й інший неґативний аспект цієї опіки, а саме, що високі суми грошей, виплачувані суспільною опікою тим родинам, які не мають батьків, часто заохочують жінок із нижчих суспільних верств мати багато дітей, а потім розводитися із своїми чоловіками. Таким чином „платне безділля" часто доводить до розбиття родини.

Звіт Конґресової підкомісії ще раз підтверджує, що треба реформувати теперішню систему суспільної опіки. Ця опіка конечна, бо в Америці є досить людей, які справді потребують допомоги від уряду, але не можна дозволяти, щоб безділля як таке було нагороджуване. Існуюча система вбиває ініціятиву в людей, які могли б бути справді продуктивними, й створює ситуацію, в якій часами кілька поколінь тієї самої родини не працюють, а живуть на ласці уряду. Діти вчаться від батьків, що краще не шукати праці, бо суспільна опіка все одно дасть їм більше грошей, ніж вони заробили б. Незадовільно поставлена система суспільної опіки дуже часто перетворює потенціяльних продуктивних членів суспільства у свого роду паразитів.

Законодавці повинні подбати про реформу суспільної опіки у такий спосіб, щоб з неї користали тільки ці особи, які справді її потребують, і щоб вона не сприяла безділлю працездатних громадян.

А. Єсенін - Вольпін

ПІДТРИМАЙМО БОРОТЬБУ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Український публіцист Валентин Мороз засуджений закритим судом до 6 років тюрми, 3 років виправної трудової колонії та 5 років заслання. Після „суду" він був відправлений до Владімірської тюрми, де й сидить до цього часу. Пішов вже п'ятий рік від дня його арешту.

Влада вирішила тримати його окремо від інтеліґенції. Напрошується думка, що вони просто побоюються його впливу на других в'язнів. Мороз був приміщений в одну камеру з кримінальними злочинцями, які знущалися над ним і одного разу поранили його ложкою в живіт настільки важко, що була необхідна хірургічна операція. Після цього Валентин Мороз був приміщений в одиночну камеру. Цей вид ув'язнення виявився для нього нестерпним — на другому році він відчув признаки психічного розладу. Він зауважив, що йому стало тяжко читати. Відомо, що одиночне ув'язнення інколи викликає у людей такий розлад, що припиняється лише після зміни умов, в яких тримають в'язня.

Півроку тому він об'явив своїй дружині, яка приїхала до нього на побачення, що має намір боротися за достроковий перевід із тюрми в колонію. Він заявив, що з цією метою 1-го липня цього року почне голодівку, яку буде продовжувати до переводу його в колонію.

Домогтися шляхом голодівки зміни судового вироку в Совєтськім Союзі не вдалося ще нікому, і Морозові це, звичайно, відомо. Голодівку на протязі 2-ох років (термін, що лишився до його переводу в колонію) ніхто ще не видержував — останні рекорди належать В. Файнберґу і В. Борисову, але їм удалось голодувати коло 3 до 3½ місяців кожному. Не зважаючи на штучне годування, вони опинились на краю смерти, і влада воліла ліпше задовольнити їх вимоги — проте перегляду судового вироку у цих вимогах не було. Знаючи твердість характеру Мороза, тепер треба побоюватися того, що він буде продовжувати голодівку до самої своєї смерти.

Розуміючи цю небезпеку, він сказав дружині, що воліє краще смерть ніж втрату розуму.

Все зрозуміло. Рятунок Мороза залежить лише від влади і від того, чи зможе реакція суспільства в різних державах світу примусити владу побороти свої бюрократичні навички.

Необхідно негайно приступити до широких енергійних виступів, скерованих на рятунок В. Мороза! Не міняючи судового вироку, влада може перевести Мороза в спеціяльну психіятричну лікарню до вигаснення ренечця його тюремного ув'язнення.

Але чи цього ми маємо домагатися?

Обставини психіятричної лікарні можуть довести В. Мороза до самогубства ще швидше, ніж одиночна камера, в котрій він відчуває загрозу для свого психічного здоров'я. Я бачу лише один спосіб, у висліді застосування якого совєтська влада, при „збереженні лиця", могла б переглянути вирок винесений Морозу й зняти цим з себе відповідальність за його правдоподібну загибель. У відміну від інших союзних республік, карно-процесуальний кодекс Української ССР розглядає порушення закону відкритого судового процесу (ст. 20 УПК УССР) як підставу для уневажнення вироку як касаційною (ст. 370) так і надзірною (ст. 389) інстанціями. Стаття 370 УОК УССР говорить: ... Вирок у всякому разі підлягає уневажненню:

9) якщо судом нарушені вимоги статтей існуючого кодексу, які установлюють: відкритий розгляд справи..

Стаття 370 УПК говорить про уневажнення вироку при розгляді справи будь-якою вищою інстанцією. Вона пояснює, в чому полягають дійсні порушення карно - процесуального закону, які стають підставою для „уневажнення або заміни" вироку згідно з статтями 367 і 389 УПК. (Ст. 367 говорить про касаційну інстанцію, а ст. 389 встановлює, покликуючися на ст. 367, що ті ж підстави повинні застосовуватись і надзірними інстанціями). Щодо ряду порушень УПК, включаючи, порушення відкритости засідання, ст. 370 іде далі за загальні вимоги статтей 367 і 389, установлюючи, що вирок підлягає „уневажненню". Ця міра і повинна, по закону, бути застосована до вироку винесеного обласним судом у м. Івано-Франківському 17-18 листопада 1970 р. Так як вирок увійшов у законну силу, він мусить бути уневажнений порядком судового розгляду Верховним Судом Української ССР. Таке рішення повинно бути прийняте (за статтею 388 УПК УССР) згідно з внеском Генерального прокуратора СССР або прокуратора УССР, або Голови Верховного Суду УССР, або одного з заступників цих осіб. Внесок вони мусять подати згідно з статтею 20 УПК УССР, яка встановляє: „Розгляд справ у всіх судах відкритий, за вийнятком випадків, коли це протирічить інтере-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Статтю відомого совєтсько-го російського вченого математика-дисидента Александра С. Єсєніна-Вольпіна, який тепер перебуває в ЗСА, викладаючи математику у Бостонському коледжі, в обороні Валентина Мороза друкуємо в перекладі з російської мови. За часів Сталіна А. Єсенін-Вольпіна і пізніше (1949-1969) п'ять разів арештовано і приміщувано у психіятричних закладах, а відтак на засланні. Виїхав з СССР при кінці 1972 року. Тепер є юридичним дорадником Комітету Оборони Прав Людини в СССР, що його очолює А. Сахаров. Статтю: „Підтримаймо боротьбу Валентина Мороза" переслав Автор для „Свободи" за посередництвом п. Ігоря Кошмана, який і приготовив переклад на українську мову.

— Редакція.

Михайло Ільків

ТУІА на порозі чергового етапу праці

Товариство Українських Інженерів Америки відзначило, як відомо, своє двадцятип'ятиріччя існування під кінець 1973 року. Ювілеєм в 1973 р. завершено перший період існування Товариства в ЗСА. Ювілей ТУІА це унікальна подія в історії розвитку українського професійного руху, єдина, і в тому, мабуть, її історичне значення. У минулому, 25-тилітньому етапі виголошено сотні доповідей з професійної тематики, видано 120 чисел „Вістей", єдиного професійного журналу на чужині, друкованого українською мовою, але найціннішим придбання — це 972 члени Т-ва зорганізовані в 14-ти Відділах на території ЗСА, що поділяються на чотирнадцять різних професійних ділянок. Ці члени в минулих 25-ти роках високо несли стяг української професійної думки між своїми і чужими. Доповідями на симпозіюмах і професійних з'їздах та дискусією різних проблем поширювали українське ім'я і наукову творчість між широкими колами своїх і чужих. Ювілейне відзначення відбулося з успіхом, хоча і не влаштовано наукової конференції з проблематики розвитку економіки і техніки в Україні.

Другий етап життя і праці Т-ва починається в складних історичних умовах української нації на Батьківщині. Московська окупаційна влада застосовує фізичний і психічний терор над українським народом. Цей терор скерований проти науковців, письменників, професіоналістів та інших діячів української культури. Отже, українська наука цілком поневолена і не має можливости об'єктивно досліджувати і публікувати свої праці з різних ділянок життя нації, і тому завданням членів Т-ва є не тільки стати в обороні переслідуваних українських діячів культури, але також спростовувати перекручені факти з дослідів розвитку техніки і економіки в Україні.

Українські інженери на чужині, як творча частина всієї політичної еміґрації, ще більше повинні зактивізувати їхню ролю в оборонних акціях проти московсько-большевицького терору в Україні. В минулому українські інженери були співтворцями IV-го Універсалу; вони видали чимало цінних праць з фізики, хемії, математики, економіки, техніки та інших професійних ділянок; вони значно піднесли життєвий стандарт сіл і міст України, і цей спадок наші старші колеґи залишили молодшому поколінню своїх наступників.

Сучасне членство Т-ва — це молоді віком люди, але, об'єктивно ствердивши, вони також дорожать справою визволення України як і їх попередники, хоч виховані в різних школах не батьківщини, але на чужині. Такий оптимістичний висновок можна зробити, читаючи їхні статті у „Вістях" та інших публікаціях. Виголошувані ними доповіді з різних ділянок технології, економіки та інших наук включають також тематику розвитку економічно-технічних процесів в Україні, отже, при відповідному розподілі праці в Т-ві, досягнення попередників у різних професійних ділянках можна значно помножити завдяки активности молодших колеґ.

Основним завданням в житті Т-ва в другому 25-ти літті повинні бути справи видавничі, бо ця ділянка нашої праці лишається далеко позаду. Тоді коли так чисельне Т-во повинно б бути на першому місці й у видавничих справах серед наших громадських установ в ЗСА, проте, крім неперіодичного видання „Вістей" та скромного видання „Українського Інженера" і теорії Юрія Кондратюка „Завоювання міжплянетних просторів", що внедовзі появиться друком, нічого іншого Т-во не видало. Професійна тематика одна з найбагатших і найширших, тому до сьогодні повинно б було вийти принайменше декілька окремих видань з різних професійних ділянок. Можна сподіватися, що відновлення діяльности „Осередку дослідження економіки і техніки України" при ТУІА проявить більше ініціятиви і надасть стимулу у видавничих справах Товариству, а фонди на добрі діла знайдуться.

При Централі повинен бути зорганізований також постійний Відділ плянування діяльности Т-ва без огляду на зміну адміністрації. До його компетенції повинне належати видавання „Вістей", які треба поширити, зробити цей журнал більше доступним для ширшого загалу нашої громади. Термінологічні проблеми, які вже довший час дискутуються без прийняття певних конкретних рішень повинні бути також предметом дискусії, як і Статут Т-ва, що є досить консервативний і його треба б змінити, достосувати до сучасних вимог членства. Всі ці та ряд інших питань вимагають відповідних рішень таким Відділом плянування.

Підсумовуючи цих кілька думок з життя і праці Товариства з минулого і сучасного, можна зробити висновок, що так чисельне Т-во має всі підстави бути промотором розроблення проблематики індустріяльного суспільства, видавничих справ Т-ва, дослідів техніки і економіки в Україні та учасником важливіших громадських акцій в обороні прав України.

Д-р Василь Вереш

У 75-ліття Юліяна І. Ревая

У вільній українській державі особи, які посвятили своє життя для добра свого народу були б вшановувані урочистими святами в день їх народження, несприятливі ж еміґраційні умови життя не завжди дають можливість віддати шану нашим чоловим громадсько - політичним діячам за їх віддану працю для загалу.

У цих стислих рядках постараємося накреслити життєвий шлях усім відомої людини: учителя, посла, міністра, прем'єр - міністра Карпатської України, голову багатьох громадсько - політичних установ і організацій, як на рідних землях так і на еміґрації, Юліяна І. Ревая.

Юліян І. Ревай народився 26-го липня 1899-го року в селі Мірча на Закарпатті, батько його, Іван, був учителем, а мати, Вероніка Ґебей, свій родовід виводила з української шляхти; дворідний брат її був українським католицьким єпископом в Ужгороді. Наш ювілят закінчив учительську семінарію в Ужгороді та спеціялізувався в університеті в Празі для викладів у середніх школах. Він викладав в ужгородській учительській семінарії історію, географію, математику, фізику й природничі науки та був знавцем мов: української, чеської, мадярської, та фаховим викладачем для сліпих „брайле".

В 1922-му році чеський уряд звернув увагу на молодого учителя, і так його іменовано шкільним інспектором, а згодом — секретарем та референтом освіти при міністерстві шкільництва й освіти в Празі - відділ Підкарпатської Руси в Ужгороді. На тому пості Юліян Ревай став видатним популяризатором народного пробудження — громадським працівником і основником цілого ряду культурних і освітніх товариств.

Він видав ряд книжок, читанок для народніх шкіл, був редактором місячника „Учитель" для учителів, був генеральним секретарем Педагогічного Товариства, генеральним секретарем урядової іспитової комісії для учителів, головою Учительського Т-ва Карпатської України, головою Учительського хору Карпатської України, заступником голови Спортового клюбу „Русь", членом дирекції Т-ва „Просвіта", активним членом Кооперативного руху, членом управи Професійних спілок, редактором і видавцем суспільно - громадського журналу „До Перемоги" та був начальним пластуном та краєвим звітодавцем організації молоді Пласту. Пласт відіграв одну із найбільш освідомлюючих ролей — ширив свідомість про національну приналежність та любов до свого народу. Пласт був леґальною організацією молоді в Карпатській Україні на протязі існування Чехо - Словацької Республіки. Юліян Ревай був в 1933-му році провідником групи пластунів на світове джемборі в Ґадолло в Мадярщині, де вперше повівали на світовому джемборі синьо - жовті українські прапори. Рік перед тим він був вибраний послом до чехословацького парляменту з рамени Соціял - демократичної партії Карпатської України. В червні 1936-го року в домі Юліяна Ревая в Ужгороді зібралися д-р Юлій Бращайко, о. д-р Августин Волошин, Федір Ревай, Степан Клочурак, Іван Рогач, Сперидон Довгаль й інші, і тут був вироблений проєкт для організації щоденника „Нова Свобода"; тоді о. д-р Августин Волошин погодився передати свій тижневик „Свобода" для новоствореного щоденника, і так „Нова Свобода" виконала велику національну роботу, бо освідомлювала й інформувала нарід про його минуле й національну приналежність до материка України, та боронила свій нарід від ворожих зазіхань та інтриґ. Цей щоденник був єдиним речником усіх українців в Карпатській Україні, який в роках визвольних змагань карпатських українців інформував вірно про події того часу.

В 1935 році Юліяна Ревая король Юґославії Петро відзначив його орденом св. Сави за громадсько - політичну працю в Карпатській Україні. В 1938-му році Ю. Ревай вніс законопроєкт про автономію Карпатської України. Як посол і співосновник Центральної Ради в Ужгороді, 11-го жовтня 1938-го року був іменований міністром сфедерованої Чехо-Словацької Республіки, а о. д-р Августин Волошин був іменований чеським урядом Державним секретарем Карпатської України. Пропам'ятного 12-го жовтня 1938-го року в Ужгороді непроглядні маси народу із синьо - жовтими прапорами вітали представників уряду Карпатської України; Юліян Ревай у своїй тодішній промові до народу закликав усіх до будови власної держави, підкреслюючи, що і руський напрямок є також українським сиґментом. Юліян Ревай був співосновником Українського Національного Об'єднання, головою якого був його брат Федір Ревай, замучений большевиками разом із о. д-ром А. Волошином. Це Об'єднання було консолідацією усіх партій на Закарпатській Україні. 12-го лютого 1939-го року відбулися вибори до першого Сойму Карпатської України й Юліян Ревай був вибраний послом. 6-го березня 1939-го р. на пропозицію уряду ЧСР, Берана, президент Гаха усунув Ю. Ревая за його рішуче становище у відношенні до автономії Карпатської України та до ген. Лева Прхаля, якого чехи накинули Карпатській Україні як третього міністра й якого ані прем'єр Волошин, ні міністер Ревай не хотіли визнати за представника Карпатської України. 14-го березня 1939-

(Закінчення на стор. 7-ій)

В. Чапленко

ПОЛТАВСЬКІ СПОГАДИ

Мені здається, що всі свідомі українці уявляють Полтаву як серце України, — Київ — столиця, голова України, а Полтава — серце. Це ж із неї, з цього серця, запульсувала свіжа кров у тілі українського народу, коли полтавець І. Котляревський подав усьому світові до відому, що Україна „ще не вмерла", дарма що майже за сто років перед тим саме в це серце Москва вгородила була ножа. Про цей „ніж" мимохіть можна подумати, побачивши напис „Розгром Полтави" на обкладинці книжки з намальованим мечем - блискавкою. Але підзаголовок на титульній сторінці „Спогади з часів визвольних змагань українського народу 1914-1921" спростовує цей помилковий попередній здогад. А ці „Спогади" написав відомий „полтавський діяч та автор наукових дослідів Дмитро Соловей. На жаль, цих спогадів він, мабуть, остаточно не опрацював, хоч під переднім словом „Від автора" і стоїть дата „Ганновер, 1947". Вони вийшли в цьому 1974 р. уже після його смерти, а текст до друку підготувала його дочка Оксана Соловей. Крім того, в опрацюванні цього тексту взяли участь Олена Филипович, Євгенія Дубова та Данило Петрівський, що їм за це упорядниця й дякує наприкінці книжки.

Невідомо, хто дав заголовок „Розгром Полтави", — автор чи упорядники, але слід сказати, що він не зовсім відповідає змістові книжки. У ній же йде мова переважно про наростання українських сил, наростання підпільне, всупереч тотальній забороні українства в Росії на початку Першої світової війни, сил, що виявили себе під час революції 1917 р., а про „розгром Полтави" автор пише тільки в останньому розділі, який і має заголовок „Розгром". Та й у передньому слові автор передусім згадує про „картину українського відродження", що її він „намалював" у цих спогадах.

Але ці технічні застереження не означають, що видання вийшло неповноцінне. Ні, у ньому ми маємо властиві всім писанням Д. Солов'я сумлінність, солідність та об'єктивність, обіперті на його послідовно витриману УНР-івсько - демократичну політичну „плятформу". Про це все свідчить і авторова інформація про те, як він ці спогади писав. У згаданому передньому слові, заголовленому „Від автора", Д. Соловей пише, що він писав ці спогади, „піднімаючи з дна пам'яті спогади про далеке минуле", не мавши „ніякого архіву". А що в його пам'яті збереглися тільки „фрагменти колишніх подій", які (фраґменти) до того ж іще „і втратили початкову свіжість, примеркли", то він і примушений був використовувати пам'ять інших свідків тих подій — своєї дружини та приятелів І. Марченка і В. Дубова. Писані уривки спогадів цього останнього, Дубова, він навіть дослівно повставляв у свій текст (він чи, може, упорядниця тексту Оксана Соловей, їх надруковано відмінним шрифтом - курсивом). Отож у висліді й вийшли першоджерельної вартости спогади переважно про полтавські події за згадані в підзаголовку роки.

Д. Соловей хоч і народився на Полтавщині, але до Полтави „переселився", коли йому було вже 26 р.: його „пригнали" під конвоєм як харківського студента-арештанта на весні 1914 р. Заарештовано його було за участь у готуванні демонстрації проти заборони святкування 100-річчя від дня народження Т. Шевченка.

Матеріял „Спогадів" упорядковано за розділами „Студенти", Під наглядом поліції", „У Полтаві за часів визвольних змагань", „Розгром". У всіх цих розділах багато фактичних даних для історії українського руху і боротьби в цьому „серці України" — в м. Полтаві й на Полтавщині. От у першому розділі є згадка про студентів, які пізніше виявили себе як видатні діячі. Наприклад, з цього розділу можна довідатися про ранню українську діяльність видатного пізніше українського мовознавця Олекси Синявського, який разом із Д. Солов'єм готував оту демонстрацію, за яку їх обох, Солов'я й Синявського, і було заарештовано. Двічі згадано російського соціял - демократа студента Шифріна, жида, з яким українські студенти пробували нав'язати контакт для спільного виступу в тій демонстрації. Але „він нам..., — пише автор спогадів, — не співчував, ставлячись від'ємно до піднесення й активізації національного питання". Згадано й багатьох інших діячів, тільки, на жаль, у деяких випадках декого названо ініціялами чи скороченнями прізвищ. Можливо, що 1947 р. це й було потрібне, бо ті люди могли ще десь жити, але тепер, 1974 р., уже, мабуть, можна було б ті криптоніми порозкривати. Дуже цінні фактичні інформації подав автор про створення української підпільної організації — Юнацької спілки. Хоч Д. Соловей жив тоді під наглядом поліції, але й він узяв участь у цій організації. Ця Спілка була створена 1915 р. і своєю „мережею охопила Лівобережжя, власне, Харківщину й Полтавщину". „Головними організаторами Спілки були Андрій Заливчий, Тарас Воля (псевдонім), Микола Петренко і Володимир Глуходід". Це була організація соціялістичного характеру, але разом з тим і українська. Д. Соловей спростовує деякі хибні інформації про цю Спілку, наведені в Д. Дорошенка, а особливо в статті якогось Х. Д. „Братство самостійників", надрукованій у журналі „Сурма" уже на еміґрації. Д. Соловей виразно відмежовує цю Спілку від „крайнє - націоналістичного Братства самостійників" (стор. 56). Багато говорить Д. Соловей про українські шкільні гуртки та згадує, що з одного з таких гуртків вийшов і С. Петлюра. Покликаючись на пізніше свідчення Тараса Волі, Д. Соловей пише, що „до гуртка землемірної школи належав нібито й Андрій Хвиля, справжнє прізвище якого Олінтер" (стор. 63). Це той лихої пам'яті Андрій Хвиля, що як „завагітпроп" ЦК КП(б)У, з наказу Москви, під керівництвом П. Постишева ліквідував українізацію 20-их років, зокрема на швидку руч скасував український правопис 1928 р. Я вперше з цієї інформації довідався про справжнє прізвище цього „діяча". Досі я думав і в деяких статтях додавав, що його прізвище „Мусульбас". Та й не тільки я. У числі журналу „Нові дні" за червень ц. р., у нотатках „Дивовижі з нашої преси" Н. Є. Ласкавий (очевидний псевдонім), спростовуючи різні хибні інформації І. Слинька, а серед них і твердження, що Андрій Хвиля нібито мав прізвище „Мусульбас" і був „жид", не сказав, проте, яке його прізвище було. Тепер ми знаємо, яке, але й прізвище „Олінтер" може таки свідчити, що він був жид, хоч і цілковитої певности це не дає. Згадав Д. Соловей і ранню політичну діяльність поляка С. Косіора, що став пізніше з доручення Москви диктатором України, але Косіор, як і отой Шифрін, ставився байдуже до українського визвольного руху.

Багато в цьому розділі інформацій про стан національної свідомости у полтавців, стан, що його можна б, особливо щодо старшого покоління, назвати „станом національної несвідомости" і що його автор характеризує наведеним віршем О. Олеся „Не нам, не нам осміяним сміятись"..., який був надрукований у „Дзвоні" 1913 р. Поезії О. Олеся Д. Соловей цитує досить часто і в інших місцях своїх спогадів, бо в тих поезіях, справді, відбита історія буття нашого народу 1905-1917 років.

Але є й відрадніший матеріял, часто навіть у деталях поданий. Автор пише про лектуру української молоді, про видання отієї Юнацької спілки тощо. Ще більше такого відрадного матеріялу в третьому розділі, де йде мова про українське національне життя в Полтаві, а також про загальне, по всій Україні, піднесення на початку революції 1917 р. та в новоствореній УНР. Це загальне піднесення він характеризує поезією О. Олеся „Радійте, співайте пісні голосні" та кантатою К. Стеценка на слова С. Черкасенка „Вкраї-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Успіх XXV зустрічі українців ЗСА і Канади

Двадцять п'ята з черги Зустріч Українців Америки і Канади, яка, як це повідомлялося у „Свободі" з 8-го липня відбувалася 6 і 7-го липня ц. р., і яка проходила під гаслом: „В 30-ту річницю Української Головної Визвольної Ради прославім героїзм українських жінок Кінгіру" — була наскрізь успішною під кожним оглядом імпрезою багатьох тисяч українців обидвох теренів. Вона ж бо не тільки відзначила визначені організаторами ювілейні дати, але рівночасно морально скріпила велику громаду і підбудувала в молоді гордість приналежности до великої української організованої спільноти, що на нашу гадку дуже важливе. Політично — Зустріч підбудувала українську визвольну справу в загальному, бо в Зустрічі (якщо вона добре зорганізована) беруть участь політичні діячі не тільки українського, але й американського політичного світу і репрезентанти інших поневолених Москвою народів.

Зустріч розпочалась у суботу великим політичним панелем на тему „Вчора і нині в Україні" на якому чотири фахові доповідачі (проф. І. Вовчук, проф. К. Савчук, мґр В. Микула, А. Лозинський), насвітливши ситуацію в Україні, ствердили безсумнівний спротив українського народу московському режимові і наступ російських шовіністів на українство. Проф. І. Вовчук і студент А. Лозинський додатково торкнулись теми большевицької інфільтрації українців у діяспорі. Останній доповідач ефективно проаналізував теперешні змагання українських борців за волю, головно Валентина Мороза, Караванського і інших та дав добру оцінку українській підсовєтській літературі перед Василем Симоненком і після його смерти.

Враховуючи це, що доповідей слухали понад 600 осіб, треба вважати цей панель великим успіхом.

Також до політичного успіху треба зарахувати виступи представника губернатора Нюйорського стейту Василя Чолія, посадника Йонкерсу Мартінеллі, стейтового сенатора Флина і проф. Ґавасі, які в привітах не тільки відзначили живучість і боротьбу українського народу і його право на самостійність, але пропонували свої услуги і допомогу українцям у цій боротьбі. Висловлену ними віру про те, що Україна напевно буде скоро самостійною державою, багатотисячні маси народу прийняли бурхливими оплесками.

Велику моральну вартість становили проповіді отців-капелянів, що закликали зібраних скріплювати, любити і розбудовувати наші Церкви на які ворог повів шалену атаку в Україні, намагаючись цілковито знищити в народі віру в Бога. „Ми українці, говорив о. д-р В. Гавліч, ЧСВВ, не сміємо ніколи пактувати з тими, що нищать Церкву і нарід. Взірцем до наслідування повинні стати для нас такі постаті і борці як Валентин Мороз, Юрко Шухевич і інжі". Велике враженя у присутніх викликала собирна відправа Панахиди за 500 жінок Кінґіру і всіх героїв України. Чекаючи на прихід православного отця, зібрані у великій масі вірні під католицькою каплицею з великим піднесенням співали релігійні пісні, що притягало увагу довколишніх мешканців і переїжджаючих туристів.

Мистецькі програми Зустрічі, які відбувались у суботу і неділю, стягнули великі маси народу, які захоплювалися виступами відомих мистецьких і самодіяльних одиниць та мистців-солістів. У суботу виступали: дівочий хор „Жайворонки" Осередку СУМА в Ню Йорку під диригентурою інж. Р. Степаняка і при акомпаньяменті Хризантини Зубрицької-Янґ, який виконав пісні: „Черемош" — слова і мелодія Юркова, муз. оформлення Р. Степаняка, „Доріжка" — слова М. Масло, мелодія Веселовського, муз. оформлення Степаняка, „Ой вербиченько", слова Забашти, муз. Шамо.

Атракцією мистецької програми був виступ солістки Монтреальської опери симпатичної Марійки Чолій, яка відспівала „Думу з Невольника", музика Гайворонського, „Гомоніла Україна" — М. Лисенка, „Подайте вістоньку" — Гнатишина і „Боднарівна" українська народна пісня, муз. оформлення М. Чолій. Солістку Марійку Чолій, яка мабуть вперше дебютувала на Оселі СУМА в Елленвіллі, публіка вітала гарячими оплесками.

На сцені знову виступив хор „Жайворонки", який тим разом виконав: в'язанку народних пісень — муз. обробка Р. Степаняка, „І шумить і гуде" — народна пісня, обробка Верйовки і „Птичий хор", муз. обрібка Котко і Степаняк. Тріо „Троянди" з Ню Джерзі в складі Марійка Фесьо, Люба Ґенсьор і Леся Ґенсьор-Лебедович, виконали: „Єднаймось брати українці", „Лебеді материнства" до слів В. Симоненка і „Вперед".

Відомий українцям ЗСА і Канади соліст-бас Володимир Тисовський із великим вмінням відспівав пісні: „Оповідання Кривоноса" із опери „Богдан Хмельницький", муз. К. Данькевича, „Україна" — на слова В. Симоненка, муз. І. Соневицького, арію сотника Ниви з опери „Богдан Хмельницький". Обом солістам акомпаньювала Хризанта Зубрицька-Янґ. Знаменитий танцювальний Ансамбль Осередку СУМА в Ню Йорку під керівництвом О. 'ензи по-мистецьки виконав два танки: „Привіт" і неперевершеного „Гопака". Несподіваною, але милою точкою в програмі був виступ музичного квартету з Монтреалю „Верховинські струнки" зі солісткою Любою Ковальчук, які виконали кілька пісень. Кінцевою точкою мистецької програми в суботу був виступ великої, 60-членної оркестри СУМ з Монтреалю „Трембіта" (диригент Ростислав Куліш), яка виконала музичну фантацію „Їхав козак за Дунай" і „Червона рута" — аранжер—Ростислав Куліш; солістка Люба Ковальчук.

У мистецькій програмі в неділю виступила група сумівців із Осередку в Нюарку-Ірвінґтону під керівництвом Іванни Кононів в складі; Люба Генсьор, Таня Басяк, Оля Генсьор, Оля Кормило, Орися Кучерява, Таня Мигаль, Іванка і Дарка Войціх, Петруся Госанець, Саня -енсьор, Юля Кучерява, Гільда і Джесі Мінч, Христя Рудзинська, Люся Тицько, Даня Химера, Маріяна Шаркевич і Марійка Юрах, які виконали, вшановуючи 500 жінок Кінґіру, монтаж з поезій Ол. Олеся і Миколи Щербака. Відомий хор „Прометей" з Філядельфії під диригентурою мґра Михайла Длябоги при акомпаньяменті Галі Мазурок відспівав „Хор Норманів" — Вахнянина, „Гопак" — Углицького, „Куперяна" — Котка і „Садок вишневий"; Дівочий Хор „Жайворонки" виступив із „Живи Україно" — Гайворонського, „Ось день війни" — Федорова і „Вперед" (пісня УПА) — муз. обрібка Р. Степаняка; дівочий ансамль „Верховинців" виконав „Тропотянку", а Л. Рудзінський виконав на акордіоні „Чардаш" і „Баркаролю". Обидвома частинами мистецької програми проводив інж. Бурчак.

Успіх Зустрічі Українців ЗСА і Канади уможливив цілий ряд осіб, а ними в першу чергу були: Комітет під головуванням сотн. Лева Футали, фінансовий референт Комітету д-р В. Савчак, в руках якого спочивали фінансові справи, В. Костик, який завідував господарською частиною, Ф. Луцишин, що приготовив відповідні до гасла Зустрічі декорації, пані з кухні, які зуміли прохарчувати таку кількість народу та всі ті, які входили до технічних комісій, охоронної і порядкової чи допоміжного персоналу.

Завдяки їм і всім тим тисячам осіб і українській молоді XXV Зустріч стала великою маніфестацією української спільноти, метою якої було запротестувати проти брутального нищення Москвою українського народу і його культури.

В. Л-ць

Літні курси й курсанти Гарвардського Центру Українських Студій

Літня школа, чи Літні курси, Гарвардського Центру Українських Студій (ГЦУС) мають уже своє „сеньйоріті" і свою історію, мають теж свою високу оцінку у споминах учасників — студентів і викладачів. Ось які завваження поробила, наприклад. проф. д-р Ася Гумецька, яка минулого року на Літніх курсах ГЦУС викладала українську літературу. — „. . . Для мене було багато несподіванок . . . Несподіванкою був калібр студентів, їхня підготова, їхнє зацікавлення українською літературою, їхнє обізнання з культурою й історією України . . . То була та молодь, якої ми шукаємо, яку хочемо плекати й задля якої творимо наш Гарвардський Центр. Чи є в нас такі люди? Є — то молоді, народжені вже тут люди. Дехто з них краще говорить по-українському, дехто слабше, але в усіх бажання навчитися чогось, щире бажання — не тому, що так батько - матір хочуть, як то часто в школах українознавства буває.

Я принесла їм книжок до читальні бібліотеки — вони попросили більше книжок, просили дати їм книжок до Наукового Інституту.

Це думаючі люди; вони читали книжки поза вимаганим від них мінімумом, писали роботи. Пізнати було по молодих обличчях, що ці люди сприймають усе розумом і захоплюються ідеєю пізнати все глибше, як їм подавано вдома і в школі, де вони дістали тільки посмак знання української культури.

Якби ви могли були бачити, як проходили ці лекції! Ніхто не пропускав ні години викладів, ніхто не спізнився. На лекції приходили не тільки ті, що були вписані (на курс літератури), але взагалі всі учасники Літньої школи. . . Перша кімната була замала, курсанти сиділи й на підлозі — так, що треба було перенести виклади до більшої залі. І цей запал молоді, це бажання пізнати, зглибити й розбудовувати свою науку оправдує всі жертви.

Літня школа ГЦУС — це той ґрунт, на якому можна пізнати молодих людей. Деяких із них можна вибрати й такі стають постійними студентами Гарвардського Центру Українських Студій. А, крім того, (для всіх) та атмосфера чогось українського... Вони (студенти) зустрічалися одні з одними, запрошували до себе, їздили на пікніки, говорили між собою по-українськи, співали, танцювали... Так само відношення між професорами й студентами було наскрізь дружнє, товариське. Відчувалася атмосфера співпраці і свідомість, що тут робиться щось вартісне й цікаве, щось гарне, миле і дороге українському серцю.

У мене було надзвичайно миле враження (з цих курсів) і на другий рік я знову їду до Літньої школи Гарварду, щоб знову там викладати. Отож, кажу; якщо це є зразком того, що в Гарварді постійно буде, то це є велика річ для майбутньости" . . .

Д-р А. Гумецька додержала свою обіцянку, і цього року знову викладає в Літній школі ГЦУС. Треба сподіватися, що її враження з цьогорічної праці не лишаться позаду минулорічних.

Великий запал до праці в курсантів, який славить проф. д-р А. Гумецька, побільшується й поширюється в наслідок відповідної постави викладачів. В даному випадку викладачка, мабуть із скромности, говорить тільки про „дружнє, товариське" відношення професорів до студентів. Не бувши на цих курсах, ми, без ризика, заявляємо, що це відношення було батьківське й материнське. Любов, опіка й посвята батьків — ось що породжує любов, вдячність і запал до праці у вихованців, без уваги на їхній вік.

Студенти добре знають, хто їхні професори. У випадку самої д-р Гумецької вони знають, що це дочка ліквідованого Москвою голови Спілки українських письменників „Плуг" Сергія Пилипенка з другої половини й кінця 20-их років. Тоді в Україні Москва відродження української культури розстріляла — тепер тут нащадки розстріляних, недостріляних і незасягнених тоді Москвою діячів української культури знову збираються, гуртуються, щоб наздігнати втрачене та відбудовувати українську культуру й науку. І твориться чудодійно спільнота покликаних долею співробітників - комбатантів: молоді за ніч визрівають у відповідальних людей, а старші молодіють . . . Зникає все дрібне, неспівмірне з величчю завдань . . . Одна з найодержиміших співробітниць ГЦУС, Уляна Пасічник, побувавши на Літніх курсах Гарварду, з дива не могла вийти, як то Субтельний і Гайда — два конкуренти на професуру історії ГЦУС — можуть так дружньо жити і співпрацювати один з другим . . . А розгадка загадки проста: можуть, бо, віч — на — віч із повагою своїх роль і завдань, не можуть вести себе інакше! . . .

На закінчення варто зупинитися на одному місці в розповіді проф. д-ра А. Гумецької, яке відноситься до практики буднів. Маємо на думці те місце, де говориться про „запал і бажання студентів пізнати, зглибити й розбудовувати свою науку," чи просто знання з українистики. Говоримо не про тих курсантів, що задумують присвятитися українознавчим студіям на одній із трьох українських катедр Гарварду, тільки тих наших молодих духовників, усіх суспільно-громадських і політичних діячів, виховників - педагогів, а далі професіоналістів, які мають фахову вищу освіту, а з українистики не знають нічого, чи майже нічого.

Добрий приклад покінчити з такою аномалією дали шість українських священиків, які вписалися на цьогорічні Літні курси ГЦУС: людина, з університетською освітою у своєму званні, повинна мати — хай і скорочену — освіту на університетському рівні в справах культури народу, для якого, з якого, чи серед якого вона живе.

О. Гайський

Матура і закінчення шкільного року

В Школі Українознавства українського православного катедральногоЮ собору св. Князя Володимира у Чикаго.

Українознавча школа українського православного катедрального собору св. князя Володимира в Чикаго є однією з більших — числом учнів — православною українознавчою школою на терені ЗСА. В цьому 1973-74 шк. р. тут було 180 учнів, в тому 19 в передшкільній і 23 в першій клясах, що є запорукою дальшого розвитку школи. Парафія безкоштовно віддає школі 13 кімнатний будинок, світло, огрівання і обслугу, а батьки оплачують учителів.

Перших 8 матурантів школа св. Володимира вивпустила в 1963-64 шк. році. З цьогорічною матурою (14 матурантів) школа чваниться першою сотнею своїх матурантів. Письмові матуральні іспити відбулися 25 травня і першого червня, усні 8 червня, а закінчення шкільного року 15 червня 1974.

Матуральні іспити з відзначенням склали: Олег Ковальський, Наталка Кохно і Юрій Павлик; з дуже добрим і добрим успіхами здали: Зенон Галамайда, Микола Дилендорф, Ольга Іващенко, Анатолій Коломисць, Надія Кушнір, Лідія Марчук, Ніна Федчишин, Юрій Хвостик, Юрій Цимбалістий, Анна Юрійчук і Олександер Хованський.

До складу Іспитової комісії екзаменаторами входили вчителі матуральної кляси: о. протопресв. Федір Білецький — релігія і історія української Церкви, Олександра Дяченко-Кочман-історія і географія України, Олесій Коновал — мова і література.

Головою комісії був проф. д-р Юрій Мачук, колишній шкільний інспектор Шкільної Ради УККА, а заступником голови був директор школи мґр Василь Іващук.

Комісія ствердила, що кандидати дуже добре підготовані до матури; вони відповідали певно і ясно доброю українською мовою на всі поставленні, питання, до яких входили і питання із сучасної української літератури. Кандидати вміли відповісти на питання, за що сьогодні по тюрмах караються Дзюба, Мороз, Черновіл Караванський і інші та хто очолює Укр. Уряд в екзилі і Українські Церкви. Предсідник висловив похвалу й признання учителям матуральної кляси, Олексієві Коновалові і Олександрі Дяченко-Кочман за совісно виконану працю з матурантами.

Святочне закінчення шкільного року почалося благодарственною Службою Божою, яку в катедрі відправив о. протопресв. Ф. Білецький в сослуженні катехита школи о. протоієрея Є. Писаря. Проповідь виголосив о. протопресв. Ф. Білецький, в якій між іншим сказав, що в Україні по школах русифікуют нашу молодь і спотворюють нашу культуру, літературу, історію та мову. А тут на еміграції діти мають можливість вивчати у правдивому насвітленні Боже Слово і всі інші українознавчі предмети.

Після Богослуження і спільної фотознімки свято продовжувалося у великій шкільній авдиторії починаючись мистецькою частиною у виконанні учнів школи. Всі 19 три-чотирирічні діти передшкільної кляси під проводом учительки Лариси Вюп, прикрашені соняшниками на головах, виконали інсценізацію „Соняшники", а відтак 23 є дітей першої кляси, в народних строях, під проводом учительки Галини Грушевської виконали танок „Весняні Квіти". Вщерть виповнена авдиторія гримучими оплесками виявила признання учителькам цих кляс і дітям за добре виконання виступів. Сестри Таїса і Тамара Коломисць з 2-ої кляси, відспівали дві на додаток, з великим хистом виконали, іноді дуже тяжкі, ритмічні фігури. Їм приґрaвала на бандурі Ольга Куриляк, уч. 8-ої кляси. Вірш „Трояндa" гарно продекламувала українські народні пісні і деклямувала Роксана Ципинська, учен. 6-ої кляси. Після цього вже пописувалися матуранти. Микола Дилендорф, виголосив власного укладу вірш „Подяка" на адресу проводу школи, учителів і батьків, не забуваючи навіть парафіяльної Радіопрограми. Надя Кушнір, Ніна Федчишин і Анна Юрійчук, у супроводі бандур, у виконанні Наталки Луппо і Юрія Кохна, відспівали пісню „Волиняночка". Ніна Федчишин відіграла на фортепіяні пісню „Верховина" іісп. пісню „Маладіння" Останньо, майбутній наш поет, Микола Дилендорф заграв на фортепіяні пісні „Мої Ясени" і вязанку українських народних пісень. Після перших двох точок на фортепіяні грала маленька Віра Бєласць, учениця першої кляси. Кожен окремий учнівський виступ глядачі нагороджували виконавців оплесками.

Після мистецької частини відбулася святочна ґрадуація матурантів. Матуранти по-одному підходили до членів Матуральної іспитової комісії, отримуючи від них ґратуляції і кожному вручувано: „Святе Письмо-Новий Заповіт", матуральний диплом, від місцевої американської Шкільної Ради диплом закінчення українознавчої школи, англійською мовою написаний д-ром Романом Вересом бібліографічний довідник „Україна" і матуральне фото-табльо. Вставленим рядком на сцені, матуранти відспівали „Многая Літа".

Ґратуляції матурантам, привіти учням та признання їхнім батькам складали члени Матуральної комісії; Олексій Коновал від Батьківського Комітету, Ілля Матулко від Парафіяльного Уряду, Наталія Іванів від 17-го Відділу Українського Золотого Хреста, передаючи при цій нагоді для шкільної бібліотеки в дарунку від Відділу УЗХ дві книжки: „Вірші" Ліни Костенко і „Гуморески — Хитра Макітра" поетеси Ганни Черінь. Гарно спрацьоване прощальне слово від матурантів сказав матурант Анатолій Коломисць. Зворушливим словом, окремо прощала матурантів керівник кляси Олександра Дяченко-Кочман.

Останнім промовцем був директор школи, мґр Василь Іващук. Подавши історію цієї школи, яку в 1949 р. він започаткував, і яка має виглядм далі розвиватися, завдяки доброму ставленні до українознавчого виховання нашої молоді: Катедрального Собору на чолі з Владикою Константином, Парафіяльної Шкільної Ради, очоленої о. протопресв. Федором Білецьким, Парафіяльного Уряду, під головуванням Ілі Матулик, Батьківського комітету, під головуванням інж. Святослава Личика, учительського доброго складу, та батьків учнів школи. Всім директор висловив подяку, зокрема — довголітньому скарбникові Батьківського комітету Хованському, Ірині Федчишин та Українському Золотому Хрестові за кожнорічні привітання школи і дарунки книжками для шкільної бібліотеки. Побанжанням усім, зокрема учням і матурантам гарних вакацій, директор закінчив своє слово. Смачною перекускою для учнів і гостей, роздачею річних свідоцтв, похвальних грамот для відмінників і молитвою, яку провів о. протопресв. Ф. Білецький, закінчено програму.

Програмою закінчення шкільного року проводила вчителька Марійка Гаврилюк.

Д-р Юрій Хагук.

Концерт „Незабудьок" на Союзівці

Про існування чикаґовських „Незабудьок" ми знали в Торонті з преси, та не чули їх, і не бачили. І от відвідую 6-го липня Союзівку, — в той же час, коли тут „Незабудьки" з Чикаґо дають свій розваговий концерт. Звичайно, користаю з нагоди та вибираюся зі знайомими.

Концерт відбувається в охолоджуваній концертовій залі „Веселки", стіни якої є прикрашені численними мистецькими картинами. Вже сама заля відповідно настроює глядача.

Концерт „Незабудьок" складався із трьох окремих частин, п'ятьхвилинні перерви між якими заповідали Аня Дидик та Богдан Гануцевський, подаючи присутнім в гумористичній формі перегляд біжучих, світових новинок та подій із побуту на Союзівці. Зодягнені в малинові сукні, що нагадували українську побутову ношу, в першій частині свого концерту „Незабудьки" виступили з піснями поважного та патріотичного жандру, і закінчили її піснею „Києве мій", виконану з глибоким переживанням. У другій частині „Незабудьки" зодягнені в голубі сукні, піснею „Послухайте всі" започаткували веселу частину свого концерту, яка включала ще „Била мене мати", „Сині очі" та інші пісні. У вишитих сукнях „Незабудьки" виглядали у третій частині ґраціозно, а сучасні пісні, як „Мої ясени", „Понад Прутом" та інші були виведені досконало, що підкреслювали оплески. Зокрема вийшла знаменито пісня „Гуси-Лебеді". Шкода, що пісні заповіджено тільки в першій частині, і слухач пізніше не знав, коли і якої пісні очікувати. На додаток „Незабудьки" виконали повстанську пісню „Заплакали карі очі", яка багатьох глибоко торкнулись.

Розваговий Концерт „Незабудьок" складався із біля п'ятнадцяти пісень. Виконання пісень було справді на високому рівні. „Незабудьки" в складі пань: Марусі Костелини, Олександри Савин та Віри Сурівки — надзвичайно зіспівані, дуже добре підходять до себе забарвленням голосів, і мають спановану техніку співу. В багатьох піснях мило домінував сопран, одначе всі три голоси є добрі, і всі виконують сольо. Між іншим, майже в кожній пісні виступав один, або другий голос, а то й всі, зі сольо, що підсилювало різноманітність. Про „Незабудьок" можна сказати, що вони звучать чисто, мають чітку дикцію, та що їх присмно слухати.

Крім співу „Незабудьки" не менше заімпонували глядачам вистудіюваними жестами та глибоким переживанням, яке так переконливо передавали у вислові своїх милих облич. У багатьох піснях, у ніжно виведених рухах до окремих слів і фраз, „Незабудьки" неначе горкалися глядача. Коли, наприклад, у пісні „Била мене мати" до слів „із тим баламутом" одна із „Незабудьок" показала, ніби погрозливо на мене пальцем, то по мені аж мороз пішов.

Акомпаньювала „Незабудькам" молода пяністка Надія Савин. Присмно було її слухати — вона ще молоденька, яка таким глибоким переконанням вив'язувалась із своїх завдань. Вокальне тріо „Незабудьки" з Чикаґо існує при парафії свв. Володимира і Ольги і працює під мистецьким керівництвом п-і Марії Плешкевич.

Треба ґратулювати керівництву Союзівки, що, як і в минулих роках, так і цього року продовжує традицію високоякісної розваги для численних близьких і далеких відвідувачів Союзівки, а зокрема для численної української молоді.

Д. С.

Плекання культу Островського в Україні

Київ. — „Рабочая газета" з 11-го липня ц. р. пише про велику підготовку всієї країни до 70-ти літнього відзначування дня народження Миколи Островського, російського письменника - комсомольця з Волині, що припадає на 29 вересня ц. року. „В зв'язку з ювілеєм Н. А. Островського у всіх містах і селах республіки пройдуть комсомольські збори, трудові корчагінські вахти, злети, будуть підведені підсумки соціялістичного змагання комсомольських молодіжних колективів за почесне право носити ім'я Миколи Островського. В дні підготовки до славної дати... відкриються десятки музеїв і кімнат комсомольської слави... В трудові колективи вийдуть агітаційно-концертні бригади.. Читачі дістануть тритомник вибраних творів Н. Островського... Разом з... комсомольцями вийдуть у вересні на республіканськ и й... суботник і піонери".

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1974 РОКУ

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
13 Локі Степан К.
15 Кость Наталка М., Павло А.
22 Бойко Дезірі В. А.
37 Заганкевич Орися А., Тарас, Уляна.
39 Майкович Женіфер А.; Шущняк Ленет М., Марія Е., Норма Дж.
47 Бадуляк Антоніна К., Христина Л., Юрій Т.
75 Курилів Ірина С., Ліліян А.
88 Яблонська Юстина Дж.
102 Віліс Річард А.
114 Мінтіянська Наталка; Босилів Ніна.
116 Сеник Роман О.
121 Касеваг Лавренс С. мол.; Драке Чері А.; Пугліо Двайне А.
124 Шварц Джамес Х. 2.
191 Вілинський Йосип.
204 Орел Олександра.
207 Мюнір Бріян С.
216 Заліпський Ігор Я., Уляна М.
245 Голь Джонатон Дж.
266 Ковалевич Марк Х.
267 Колодій Антін, Карен.
296 Ковалюк Діяна Х., Патриція Д., Розана Т., Степан Т.
301 Глібчук Марко В.
305 Іванс Карен А.
330 Янтосяк Бріян П. 2.
334 МекНеб Джулія А.
383 Вуно Данелі А.
386 Бернацький Микола Р.; Лашінський Данєль А.
415 Тумак Скот Й.
422 Дубіль Давид С.
424 Голубовський Віктор, Володимир.
427 Гладиш Лариса Л. Н.; Грикушко Мирон Дж.
434 Врициявська Христина М.
471 Гловацький Михайло.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
42 Д'Алесандро Дарія, Давид С., Роман Н.
59 Хруцька Сильвія С.
94 Корольович Джамес; Кліцек Кароль; Мудрий Іван М.
96 Арготі Леонард II; Палашоф Вілліям А.
183 Длугош Рой Ф.
190 Ногіщ Марсія А.
194 Павлів Юрій С.
200 Топорницький Степан.
268 Волощук Олександер, Христина М., Михайло.
328 Шминдрик Михайло, Надія.
345 Якимець Генадій; Віра Дж.; Пилатюк Нансі Дж.
422 Романишин Марія Л.
431 Федорович Петро; Савка Ева П., Степанія А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
167 Чернявський Микола.
200 Сидор Андрій В.
422 Хромчак Тімотій І.
455 Фуґа Богдан.
474 Покинборода Анна.
485 Ткачук Ірина Й.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
408 Лопата Петро Т.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
102 Масковські Микола М.
106 Грициняк Степан Й.
158 Пешняк Іванна М., Іван М., Микола мол.
165 Купа Іван М.
175 Гентрий Діяна М.
194 Замятин Вадим.
220 Москалюк Роман П., Соня М.
235 Бобак Тодд І.
240 Коць Таня З.
276 ДеКаніо Іван М., Роберта С.
293 Сівулка Любос.
296 Тимочко Володимир М.
327 Павлинко Ніна.
340 Чумадевський Арлена, Яків; Яковчук Корлос, Ервін, Ліліян, Міріян Н.; Мельник Йосип Р., Освальд С.
346 Гішинський Альфія, Зенон; Лішнявський Богдан, Мирон; Шкурка Андрій, Ліліян Л. 2, Михайло Д., Тарас.
361 Могучий Лариса С., Микола, Тамара.
371 Дребих Христофор М.
379 Вудс Юлія, Річард.
418 Крав Таня.
439 Пері Олександир, Семен.
458 Рузицький Андрій Л., Ігор Р.
479 Фатич Мариан.
485 Кравченюк Адріян.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
48 Чернявський Микола.
83 Хромчак Тімотій.
171 Фуґа Богдан.
307 Горняткевич Лада Н., Ніна Л.
361 Сидор Андрій В.
477 Покинборода Анна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
85 Панко Елеанор В., Леонора І.; Транґух Петро Д.
123 Вренша Дебра І.
137 Даше Іван Ф.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
69 Рубич Мирослава, Тарас В.
42 Д'Алесандро Дарія, Давид С., Роман Н.
43 Павлик Карен М., Катерина А.
94 Кліцек Кароль; Корольович Джамес; Мудрий Іван М.
183 Длуґош Рой Ф.
190 Ногіщ Марсія А.
328 Шминдрик Михайло, Надія.
336 Крупа Марія А.
340 Товканюк Джойсе; Товкан Ліліян.
345 Якимець Генадій, Віра Дж., Пилатюк Нансі Дж.
422 Романишин Марія Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Лаш Марія І.
27 Робовський Нестор А.
38 Ковальчик Гарі Ф.; Зогби Степанія; Матішин Володимир.
52 Кемр Михайло.
85 Шарварко Іван М.
94 Василькевич Марія М.
125 Гедіо Гелен Р.
131 Добровольська Богдана О.
144 Матерна Карен А.
155 Макар Теодора.
156 Надзіо Федір мол.
163 Мисько Гелен.
170 Микитка Тімонтій П.
172 Вура Ольга.
200 Петришин Олеся С.
221 Думич Роза А.
222 Возняк Любов О.
234 Якимович Олекса.
238 Кочі Синтія К., Гинрі мол.
254 Хлібович Богдан Ю.
266 Вількевич Діяна А.
268 Богдан Ольга.
345 Ковалів Марк.
349 Страчевський Йосип.
361 Ясишин Денис Г.; Них Катерина; Свистун Теодор І.
367 Олексик Сусана.
372 Геха Степан Р.; Ярема Аліс А.; Лященюк Люба; МекНултий Роберт Й.
374 Зозуля Богдан, Люба М.
379 Литвинишин Юрій; Ясина Емілія М.; Сабадачка Роман Н.
387 Олійник Ольга.
390 Сухопар Михайло І.
414 Струк Анна Е.; Телюк Таня.
427 Ворисько Лінда Т.
432 Ковалик Христина.
466 Козак Юлія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
11 Василовський Джамес К.
14 Назаров Христина.
62 Берій Франціс Т. мол.
102 Шутовіч Галина.
116 Грибовський Зенон.
161 Савчук Катерина А.; Надзак Сусан; Завінський Андрій І.
200 Топорницький Степан.
236 Станчак Іван.
243 Патронік Михайло Л., Річард Д.
254 Гоптяк Марк.
292 Дубрівний Михайло Д.; Ващук Ґаіл А. 2.
320 МекҐарі Катерина Е.; Рал Ігор Е.; Стасюк Марія Г.; Телюк Юрій.
338 Дикий Роберт А.
379 Оленець Юдіт А.
383 Смочило Іван М.
460 Яцьків Анна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
88 Гірняк Зоряна.
105 Німилович Тетяна.
421 Кучман Річард Е.; Корчинська Лінда М.; Обаряник Дарій, Лавіна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
438 Савчук Дороті.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Гонзалес Люба М.
11 Весиловський Джамес К.
25 Клюфас Д-р Маркіян; Козак Данило; Каремба Анна М., Михайло І.
29 Кеслер Дороті М.
36 Трібус Роза; Васалиґа Джені.
37 Бемко Христина І., Лариса М.; Бевіляк Марк Й.
39 Шушняк Іван, Кароль; Зачкевич Романа; Старейкий Іван.
47 Вадуляк Гелена.
78 Питко Іванна Е.
85 Транґух Петро Д.; Павко Еленор В., Еленора І.
88 Яблонський Іван.
114 Сидоренко Олександер.
121 Пуґліо Марґарет Л.; Драке Варвара М., Лойд Д.
123 Вренша Дебі.
128 Врона Миколина А.
130 Шевчук Василь.
137 Даше Іван Ф.
153 Зітинюк Іван; Боднар Мирон, Христина; Кіналь Юрій; Клюк Петро; Лучаковський Андрій, Варвара І.
156 Забродський Андрій.
161 Вуйцік Іван М.
169 Бурґе Долорес А.
179 Стефанишин Параска; Стецько Анна.
191 Білинський Михайло, Ольга; Кдіднаський Етель.
194 Лодзюк Вера.
200 Флагертій Михайло.
203 Зимний Патриція М.
204 Сулковська Station Станіслава, Возена, Варвара; Дусаненко Гаріст Т., Тедій В.; Мітрінґа Роксоляна; Писарівська Зоряна Л.
207 Річардс Павліна.
211 Віловус Степан; Кравчук Катерина.
230 Прох Петро.
261 Карій Марія.
271 Довжицький Михайло, Бріжіт; Каін Данило І.; Ковальчик Ірина А.
273 Халуп'як Данило; Вілліямс Джамес Е.
285 Бойко Дуня.
295 Ваніт Христина З.
301 Марцинюк Юрій.
304 Слободян Іван.
305 Гартзель Лаура Б.
316 Вазів Іван І., Михайло Г.; Велецький Віктор; Суровий Євген.
319 Гунчар Лінда.
325 Пастушин Филіс; Віола Степан.
327 Вендерська Анна; Небошинська Теодосія.
330 Шумлянський Річард М.
340 Королюк Норберто.
343 Борис Вікторія.
345 Полек Валентина.
347 Сущик Теодор.
356 Вогуніс Микола, Анна.
360 Кульчицька Лідія; Ворачок Олег.
372 Геча Степан; Лащенюк Люба.
379 Лемішко Ілько.
382 Чабін Микола, Гелена.
383 Вуно Герберт Р.
385 Кітт Джефрей Г.
397 Круциляк Богдан; Мандзюк Олександер.
407 Ржепецький Вендій К.
414 Кульчицький Євстахій; Висовська Анна В.
417 Цибрівський Володимир.
418 Шимоновіч Казімір Т.
422 Чайка Анна.
424 Валін Гелен, Юрій.
427 Гладиш Марія.
430 Кравченко Луїз І.
432 Когут Ніна.
444 Мудрий О., Володимир.
458 Москаль Микола.
460 Полютранко Гелена.
481 Сімек Марія.
489 Єрвуд Двіґт М.
492 Восюрків Тарас; Будний Борис; Дзерович Адріян В.; Федак Юрій; Карпяк Вікі.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
28 Філенко Олександер.
50 Сикута Микола*.
67 Домарецький Дмитро*.
75 Махно Іван*.
94 Ротко Іван*.
130 Стефанович Катерина.
133 Міськів Михайло*; Яковенко Валентина.
151 Ужвак Марія.
153 Петик Іванна.
155 Кічула Петро*.
161 Герега Михайло І.*.
170 Максимчук Степан*.
176 Марченко Юрій*.
194 Вортник Анна; Богачевська Уляна М.; Гусак Іван; Кокольський Роман В.
217 Колданський Володимир*.
239 Сидор Аполонія.
243 Завідовський Тома*.
330 Курденський Михайло*.
341 Купа Аліс М., Василь 2.
371 Якимів Михайло.
379 Зборовський Віктор, Зоя; Демішко Ілько*.
397 Кузмяк Володимир*.
430 Загачевський Михайло.
473 Смолій Анна.
474 Чолій Марія Т.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
5 Яцик Василь, Йосипа, Тереза, Анна.
25 Іваник Володимир.
81 Будко Василь К.
127 Гершан Григорій, Марія.
167 Чернявський Юрій*.
216 Масюк Володимир, Наталка.
257 Ковалик Іван, Юлія.
316 Лещишин Марія С.
361 Ворак Василь.
334 Гальчук Оксана.
442 Левицький Семен.
455 Фуґа Христина, Ірина.
485 Ткачук Іван 2, Анна 2, Ірина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
88 Гірняк Зоряна.
105 Німилович Тетяна.
421 Кушман Річард Е*.; Обаряник Дарій*, Лавінія; Корчинська Лінда М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
37 Мець Данило Р*.
141 Рибій Ресі.
295 Пенчарський Михайло, Марія.
430 Загачевський Михайло.
473 Стрілецький Йосип, Марта.
503 Войтів Любомир*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Від.:
22 Олек Степан Н*.
32 Шуміцький Мартин.
42 Грудний Микола.
53 Ткачук Цецілія.
106 Неборек Йосип Е*.
118 Михальцевич Орест В*,
123 Андріішин Ольга М.
146 Сорока Іван.
158 Пешняк Микола*.
163 Дуда Зенон*.
170 Полтавець Микола, Лінда.
177 Поморанський Михайло* П. мол., Христина.
220 Москалюк Ніна.
221 Пундор Давид, Софія.
276 ДеКаніо Тома І*., Патриція; Кірбій Катерина; Смів Юрій В*.
281 Грушко Ліліяна.
293 Музика Віліям; Пресей Д-р Володимир В*.
316 Паркер Рита М.
327 Рій Анна О.
340 Денисюк Катилина, Антін*; Зінчук Відаль*; Кохубінський Василь*; Мельник Рубен*, Єва М.; Хомик Степан*; Чумадевський Петро*; Щерба Марія; Яковчук Альберто І*., Ольга.
346 Гішинський Степан, Лідія, Адрія; Шкурка Сергій, Даня, Тоні*.
353 Романишин Степан*, Анна; Степанюк Микола.
379 Венес Тіна В.; Волошин Степан*.
382 Халупа Андрій*.
421 Богач Раймонд*.
424 Євсевський Сергій.
427 Цибуляк Діяна.
430 Кець Антін*, Данило*.
432 Муж Ореста; Посогов Петро*, Неля.
437 Шутер Юрій*.
440 Зеленко Олександер*; Климас Русель*.
479 Процик Федір.
490 Шільдс Гелена О.
497 Ваєрак Д-р., Любослав А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
20 Ковалик Іван, Юлія.
48 Чернівський Юрій*.
55 Будко Василь К.
86 Яцик Василь, Йосипа, Тереза М., Анна.
100 Качур Юрій, Анна, Михайло*.
171 Фуґа Христина, Ірина.
191 Шандиба Володимир*; Яросевич Єва С.
194 Левчик Микола.
235 Луківський Петро.
240 Гальчук Оксана.
304 Гершан Григорій, Марія.
307 Горняткевич Андрій, Ліля В.
375 Масюк Володимир, Наталка.
379 Федерів Лідія.
418 Левицький Семен.
434 Іваник Володимир.
435 Ворак Василь.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
7 Сокол Марія.
14 Юркевич Юрій.
39 Рубич Наталка.
56 Дрехслер Софія.
63 Оресик Йосип*, Іванна А., Лінда А.
67 Домарецький Дмитро 2.
75 Махно Іван*.
94 Ротко Іван.
107 Мицька Джаніна В.
120 Лушковський Вілі*.
133 Яковенко Валентина.
153 Петик Іванна; Дохват Емілія, Люба; Шанковський Олег*.
161 Герега Михайло І*.
170 Максимчук Степан*.
176 Марченко Юрій*.
194 Ільків Вальтрауд.
204 Гартвик Андрея А. 2.
213 Висоцька Миланя А., Тесі М.
242 Кіцак Михайло*.
266 Вішко Ігор*.
268 Нігорська Анна.
287 Ільків Анна.
301 Негода Микола*.
340 Козак Василь, Анна.
347 Сущик Теодор*.
354 Дашко Анна.
379 Демішко Ілько.
418 Чепига Григорій*.
422 Плийко Полікарп, Олена.
432 Криворучка Ефрем; Шафранський Володимир*.
434 Попадинець Орест Ю*., Ігор В., Марія.
441 Кельба Андрій*, Василина, Зиґмунд А*.
462 Рубашевська Емілія.
463 Васос Христофор*.
473 Смолій Анна.
474 Куць Степанія.
490 Гартман Діяна К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
7 Поступак Юрій*.
35 Медвецька Марта І.
47 Лаврик Аліза М.
59 Пронишин Степан*.
163 Мисько Дмитро*, Ольга.
183 Ковч Наталка М.
204 Першин Віліям*.
214 Твардовський Емілян*.
238 Вортник Катя.
248 Мілер Люїс Е*., Павліна.
295 Шабловська Анна.
337 Ганас Роман*.
341 Гула Йосип*.
356 Вагуніс Микола*, Анна; Ткачук Гарі Й*.
364 Носоль Анна М.
397 Яцюк Рита Р.
423 Яхторович Лариса.
441 Олеський Тіґус Т*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Назаров Марія.
38 Матишин Василь*, Марія.
104 Вішкоп Едвард*.
106 Онуляк Анна.
142 Палюґа Василь*, Софія.
146 Феш Андрій.
172 Візниця Степан.
204 Пелць Юрій, Люба Д.; Поручинська Софія.
218 Сорока Кенет С*.
220 Восий Михайло*, Євгенія; Вербовецький Степан, Анна.
230 Гулик Софія.
238 Селинський Ілля.
270 Гіль Софія; Масіях Віліям*.
296 Ковалюк Євген С*.
320 Телюк Володимир*.
330 Павловський Михайло*.
364 Міґаїв Юрій*.
371 Шімейко Леся І.
383 Овсяник Володимир, Пелагія.
385 Стойноф Іванна Р.
388 Паньків Петро*.
423 Романишин Леся.
432 Ковалик Роман, Олександра.
486 Зубрицький Теодор.
497 Саварин Петро*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
8 Расмусен Ольга.
39 Николоф Антоніна; Жук Петро; Старейка Анна.
41 Терпко Михайло мол.*
42 Влус Катерина.
50 Сикута Микола.
67 Геряк Емілія.
73 Ярома Юрій, Лободяк Іван*.
77 Головід Анна.
96 Федишин Марія Р.
102 Щіян Мирон І.
109 Гурал Михайло.
112 Тимчина Магда.
116 Сиротюк Павло.
120 Добош Вера.
130 Стефанович Катерина.
131 Вандзюра Марія.
133 Мівків Михайло*.
150 Козак Лена.
151 Ужвак Марія.
156 Гера Елса А.
192 Німа Гаська.
204 Корейко Марія; Возна Павлина.
206 Сулима Кароль.
210 Паньків Варвара.
211 Магмет Катерина.
217 Колданський Володимир*.
219 Сосніцький Теодор*.
221 Руденко Корній.
230 Терлецький Михайло*.
239 Сидор Аполонія.
240 Долінний Іван.
242 Стопій Анна.
243 Завідовський Тома*; Шпорлюк Степан*.
264 Пиш Василь.
281 Федак Леон.
287 Баштура Марія.
288 Пахомський Павло.
303 Маслій Катерина.
330 Курденський Михайло*.
331 Герман Анна Л.; Кирницька Гелена.
336 Волянський Василь 2.
338 Ясінська Софія.
339 Тренич Трохим.
362 Кревин Текля.
379 Васик Дмитро 2.
383 Вілик Кіндрат*.
385 Вісенто Юлія.
388 Маклих Агафія.
397 Кузьмяк Володимир 2; Халишев Олександра.
406 Куцаб Пелагія.
414 Ремський Михайло 2; Садівський Степан.
432 Ребрик Михайло 2.
439 Коземчук Іван 2*.
458 Качмар Іван 2*.
469 Федорів Павлина.
473 Протасик Василь 2.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
11 Скілений Юрій Р., Брус А., Боніта Д.
25 Коремба Михайло І., Анна М., Йосип, Теофіль І.; Кулинич Ярослав.
47 Вадуляк Гелена.
83 Кирилюк Володимир.
156 Забродський Лідія.
157 Перхач Євген.
180 Мосийовська Аннета М.
200 Флагертий Михайло.
207 Річардс Павліна.
327 Вандерська Анна.
385 Кіт Джефрей Г.
399 Солтисик Оля.
407 Ржепецька Венді С.
427 Гладиш Раймонд.
444 Мудрий О. Володимир.
457 Вагутдінов Рем.
458 Москаль Микола.
460 Полутранко Іван.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
1 Полиняк Павло П.
194 Диба Йосип; Турчин Степан; Заклинський Д-р Орест.
340 Денисюк Степан, Сергій.
434 Рацький Мирослав.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
194 Ворох Марта; Сушків Марія.
455 Фуґа Ірина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
171 Фуґа Ірина.
361 Сушків Марія; Ворох Марта.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
25 Купчинська Дана.
42 Шарий Петро.
82 Місінґ Олександер.
120 Лушковський Віллі.
180 Мусийовська Вероніка Л.
194 Олинець Марія А.
204 Андрусишин Люба.
218 Болотенний Михайло.
240 Кіцкевич Ігор.
340 Зінчук Відаль.
346 Петрина Михайло.
395 Мацко Роберт.
418 Домазар Лідія.
432 Фічко Маріян.
436 Вілобаба Марія, Петро П.; Тремко Дмитро.
442 Велигорський Ігор.
481 Калимон Петро.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
96 Федишин Марія Р.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 29-го червня 1974 р.):

Старий рід забезп.	50
Кляса О	209
Кляса Т	3,063
Кляса W	12,276
Кляса Р 20	13,789
Кляса Е 20	10,098
Кляса Е 65	2,500
Кляса Р 65	1,662
Кляса DP 60	256
Кляса DP 65	532
Кляса ADD	5,871
Кляса Т 10	283
Кляса Т 5	67

Відкриття літнього сезону на оселі у Равнд Лейку, біля Чикаґо

У неділю 9-го червня ц.р. відбулося відкриття літнього сезону на Оселі в Равнд Лейку. О год. 11:30 о. Іван Кротець відправив Службу Божу, в якій крім гостей Оселі взяли участь учасники Загальних Зборів і конференції Українських Кооператив Америки, які відбулись на Оселі. Богослуження закінчив о. Кротець проповіддю.

О год. 3-ій розпочалася коротка програма відкриття літнього сезону якою проводив проф. А. Антонович, вітаючи З'їзд Кооператорів на чолі з директором О. Плешкевичем, гостей, батьків і молодь та гостей - китайців із Формози, замешкалих у Чикаґо, що прийшли розіграти відбиванкові і пінг-понгові змагання із нашими змагунами на запрошення голови Кооперативи д-ра П. Вигінного.

Перед своїм виступом танцювальна група СУМА Осередку М. Павлушкова (Ст. Косовського) підіймила прапори під звуки національного гимну, що його відспівали приявні, та опісля відтанцювала три танки: „Гопак", „Метелицю" і „Гонивітер". Танцюристів прийняла публіка оплесками. До танків приґрав на акордеоні Вол. Читербок, провідник ансамблю „Каравана", а в перерві і на закінчення виступу відіграв ще й кілька українських народних мелодій. Танцями проводив Тарас Ґлубіш.

Черговою точкою програми були відбиванкові змагання гостей з „Українським відбиванковим клюбом". Суддював Тарас Бідяк. Наша дружина виграла без зусилля обидва сети 15:1 і 15:2. Відкривав змагання і вітав змагунів проф. А. Антонович українською, а д-р П. Харук англійською мовами. Гості є заавансовані в кошівці, а відбиванки не мали змоги тренувати.

По відбиванкових змаганнях відбулися змагання столового тенісу (пінг-понг) на двох нових столах в їдальні Оселі, гарно удекорованій гербами областей України. Змагання відбулися у двох групах. Індивідуально грали молодші, а старші змагуни — двійками (деблі). В обох групах китайці перемогли наших змагунів. Гра була гарна, завзята і цікава. В індивідуальних грах наш змагун (М. Вовчич), переміг свого противника, а чотирьох наших змагунів програли дуже малою різницею точок. Усі наші змагуни це сумівці з Осередку СУМА („Крила") ім. М. Павлушкова. Грали: Ю. Панчишин, Вол. і Мих. Вовчич (брати) та брати Юрко і Константин Хвостик. В деблях грали Т. Бідяк і Р. Мицик та І. Загородний і Р. Бойкевич. Вони програли у немеєнше завзятих змаганнях в трьох сетах. Постава і поведінка всіх змагунів була бездоганна. Обов'язки головного судді сповняв також Тарас Бідяк (ковч). Допомагали йому І. Загородний, Ю. Панчишин, змагуни гості й наші. Змаганнями провадив І. Загородний зі своїм заступником Ю. Панчишином. Ю. Панчишин є заавансованим змагуном - юнаком. Останньо, здобув мистецтво гайскулу Гордон у пінг-понгових змаганнях; грає відбиванку, кошівку, копаного м'яча і гаківку. Грає також в сумівській дутій оркестрі, бере активну участь у театральній студії Л. Цепинського при соборі свв. Володимира і Ольги.

Гостями опікувалися д-р П. Вигінний, д-р П. Харук, проф. А. Антонович, І. Бабій і д-р Б. Антонович. По закінченні змагань зійшлися всі гості і наші змагуни до кафетерії на приготовану перекуску. Погода, хоча непевна, не перешкодила відбути полевого Богослуження, запланованих змагань і виступу танцюристів. Але під час пінг - понгових змагань в їдальні, зачав падати дощ, а в часі прийняття змагунів перекуською, Равнд Лейк навістила злива.

Є надія, що у літньому сезоні на Оселі спортові змагання у відбиванці, кошівці, тенісі та пінг-понгу відбудуться згідно з пляном, якщо погода допише. П. І. Бабій вже підготовляє тренінгову площу до кошівки та вкопує стовпи до кошів, так, що вкоротці зачнуться тренінги. Інж. Роман-Заяць перебрав обов'язки адміністратора Оселі й провадить інтенсивну підготову, щоб зорганізувати постійний садок на Оселі та порядкує приміщення для дітей на час поганої погоди. Капітаном відбиванкової дружини „Українського відбиванкового клюбу" вибрали змагуни Олександра Олексюка. В короткому часі буде приготована скічня для дітей і молоді та четверта площа для відбиванки (на траві), а на воді буде уставлена на постійно в сезоні мала плятформа. Для наймениших дітей є визначене місце з відповідним приладдям для їхніх забав. Для шахістів є також призначені постійні столи до гри. В кухні переведено певні удогіднення, яку обслуговуватимуть пані з фаховим досвідом. Кімнати для гостей вже приготовані. Учні середніх шкіл і студенти, що студіюють і мають свої власні авта, одержуть постійне паркування на сезон в цьому році за мінімальною оплатою, всього 5.00 дол. У недільних постійних зайняттях молодше юнацтво, що приїжджає на Оселю, дістане під наглядом виховників і інструкторів підготову до спортових гор: відбиванки, кошівки, столового тенісу, різного роду гор і забав, співу і танків. Малі діти перебуватимуть чотири години під наглядом фахових садівничок на зайняттях ведених за програмою садочків. Управа Оселі сподівається, що батьки радо віддадуть своїх дітей під опіку виховників, щоб кілька годин і собі відпочати.

Для тих гостей що не мають авт, Управа Оселі винайме автобус на неділі і свята, якщо зголоситься 48 осіб і вони складуть по 4 долари на переїзд.

Адам [illegible]

Американці зацікавлені українським мистецтвом

Гантер, Н. И. — (І. Д.) — Як щороку, так і цього року — крамниця народного мистецтва пані Івани Савицької в Українському Культурному Центрі у „гражді", біля церкви, переповнена скарбами українського мистецтва. На стінах красуються українські ікони, декоровані дерев'яні тарілки, картини в дереві. Баато кераміки зі Львова, Косова й Лемківщини. Звертають увагу чудові вироби кооперативи „Базар" з Філядельфії. Окрему клясу творять високомистецькі кераміки наших мисткинь з Америки. Багато дрібних сувенірів і наших дитячих видань, що повинні зацікавити наших батьків і спонукати їх придбати для своїх „потіх".

З кожним роком ця крамниця притягає увагу чимраз більше американських пластунок, що мають недалеко свої літні табори. Вони приїздять групами, по 20-30 осіб, і під умілим проводом пані І. Савицької оглядають пильно нашу дерев'яну церковцю в бойківському стилі, українські ікони, дерев'яні й текстильні вироби, кераміки, купують собі сувеніри, головно — писанки. Пересічно впродовж літа відвідує цю крамницю 600 американських пластунок і пластунів, що не скривають свого захоплення для українського народного мистецтва. Таким чином ця наша крамниця стала немов би студійним центром українського народного мистецтва для американської молоді.

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 Р	3
Кляса 5 Е	5
Кляса Р 20	455
Кляса Е 20	368
Кляса Р 65	17
Кляса Е 65	28
Кляса Е 18	24
Разом:	51,546

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 29-го червня 1974 р.):

Кляса 1-ша	592
Кляса 2-га	214
Кляса 4 Р	31
Кляса 5 Е	47

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 20	6,157
Кляса Е 18	4,386
Кляса Е 65	295
Кляса Р 20	8,018
Кляса Р 65	148
Разом:	19,888

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 травня 1974 р.):	24,190	59,712	5,861	89,763
Активні члени:				
(Приріст у червні 1974 р.):				
Нові члени	55	119	24	198
Прийняті наново	25	33	7	65
Прийняті з перех. листами	6	24	3	33
Зміна кляс забезпечення	1	8	—	9
Прийняті з Департ. Молоді	—	6	—	6
Разом:	87	190	34	311
(Убуток у червні 1974 р.):				
Суспендовані члени	47	64	20	131
Відійшли з перех. листами	7	28	3	38
Зміна кляс забезпечення	7	8	—	15
Відійшли до дорослих	5	—	—	5
Померли	1	72	1	74
Вибрали грошові звороти	21	52	—	73
Відійшли з випл. п. сум заб.	47	22	—	69
Виплатили вповні вкладки заб.	24	35	—	59
Відійшли на част. випл. заб.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	—	—	—
Разом:	159	281	24	464
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у червні 1974 р.):				
Виплачене забезпечення	21	35	—	56
На безпл. продовж. забезп.	16	15	—	31
Разом:	37	50	—	87
(Убуток у червні 1974 р.):				
Померли	—	9	—	9
Вибрали готівку	14	10	—	24
Привернені в актив.	9	8	—	17
Зигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	28	32	—	60
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем червня 1974 р.:	24,127	59,639	5,871	89,637

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту що тут проголошені в рекордовому звіті за червень 1974 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж червня 1974 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Заст. гол. предсідника
і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1974 РОКУ

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	168.78	152	40.53	327	1,240.16
2	157.97	153*	3,309.25	328	597.76
3	172.61	155	1,814.81	330	490.07
5	1,557.05	156	571.14	331	51.44
6	338.96	157	347.21	332	220.83
7*	940.05	158	982.78	333	165.21
9	124.90	161	944.81	334	607.89
11	129.33	163*	480.83	336	1,723.64
12	112.74	164	236.16	338	206.37
13	1,596.14	165	138.40	339	186.67
14	1,646.46	167	32.09	340*	1,038.80
15	1,437.83	168	202.82	341*	1,196.36
16	314.78	169	154.92	342	631.01
17	213.29	170	983.78	343	762.97
18	138.21	171*	2,116.16	344	931.29
19	48.10	172*	323.09	345	685.95
21	234.12	173	723.96	347	450.70
22*	1,599.83	174	1,058.83	348	421.07
23	282.34	175	1,689.72	349	1,131.12
24	124.75	176*	282.93	350	744.02
25	2,011.33	177	399.31	351*	29.45
27	616.92	178	328.74	352	607.48
28	114.71	179*	370.49	353*	1,498.28
29	214.05	180	261.06	354	403.28
30	80.70	182	576.74	355	290.17
32	1,749.36	183	876.91	356	772.61
35	608.54	184	478.38	357	15.43
36	223.63	185	30.10	360*	456.65
37	897.68	191	1,560.19	361*	2,247.17
38	546.15	192	1,195.86	362*	538.08
39	1,536.99	193	12.48	363	32.54
40*	60.46	194	2,290.02	364	1,199.84
41	7.63	195	13.41	368*	349.36
42	2,280.00	196	18.80	369	101.54
43	271.53	197	5.63	370	229.50
44*	316.15	200	725.45	371	1,608.87
45	936.54	201	19.16	372	1,589.69
46	106.01	202	15.47	374	854.77
47	661.51	204	2,747.35	375*	2,879.02
48	822.20	205*	75.40	376*	15.19
49*	427.71	206	761.53	378	9.00
50	148.42	207	63.56	379	2,964.46
51	576.13	209	12.94	382	198.14
52	172.66	210	101.80	383	1,064.76
53*	762.87	211	131.76	385*	1,965.27
54	198.60	214*	887.78	386	175.80
55	846.92	215	30.09	387*	1,276.01
		216	2,326.02	388	254.10
56	926.13	217	1,409.56	390*	61.40
57	702.29	218	657.20	391	45.32
58	144.49	219*	445.94	394	89.37
59	1,083.92	220	521.58		
60	39.55	221*	2,482.84	395*	514.51
61	.80	222*	160.87	397*	1,505.23
63	1,180.28	223	309.22	399	1,186.07
64	139.83	224	272.88	402*	549.25
65	293.57	228	6.40	404	193.10
66	54.86	230	1,105.18	406	504.39
67	104.85	231*	476.19	408	684.57
68	232.28	233	1,515.86	409	210.87
69	321.59	234	1,063.12	410*	82.15
70	804.14	235	803.78	411	39.70
72	25.85	236	258.86	412	18.49
73	122.98	237	223.40	413	171.77
74	25.71	239	488.92	414*	2,781.89
75	387.28	240	2,947.67	416	489.48
76	723.63	241	177.13	418	756.83
77	16.81	242	532.67	419*	212.34
78	584.25	243	232.93	422	923.38
79*	54.70	244	5.28	424	310.65
81	500.27	245	1,283.81	425	18.12
82	191.16	247*	123.55	426	69.66
83	954.73	248	62.50	427*	1,192.02
84	18.80	251*	364.68	429	37.58
85	202.77	253	386.29	430	1,305.93
86	354.77	254	908.63	432	5,106.85
87	62.43	256	526.71	434	1,607.37
88	690.67	257*	965.85	435	178.72
90	350.53	258	9.60	436*	594.33
91	163.98	259	411.95	437	1,376.67
92	69.26	260	104.20	438	57.90
93	378.50	261	454.44	439*	2,564.79
94	4,802.70	263	16.29	441	959.33
95	26.59	264	108.14	442	273.45
96	700.00	265	244.09	443	129.44
97	139.97	266	1,188.83	444*	553.97
98	42.61	267*	350.46	445*	1,089.70
99	124.37	268	534.92	446	67.58
100	108.64	270	538.92	448	279.66
101	16.49	271*	1,421.31	450	604.93
102	1,125.54	272	192.78	451	427.78
103	277.65	274*	305.64	452	482.34
104	291.38	275	140.11	453	72.16
105	376.33	276	551.97	454*	420.87
106*	1,598.01	278	308.00	455	198.34
107	212.30	279	42.16	456	165.40
108	87.85	280	130.94	457	592.55
109	169.84	281	676.60	458	2,306.32
110*	78.00	282	149.12	459*	209.14
111	87.43	284	205.71	460	753.22
112	558.26	285	339.81	462*	1,246.51
113	588.41	286	274.57	463*	899.44
114	2,528.89	287*	1,799.42	464	1,088.80
115*	331.10	288	112.17	465	1,530.31
116	816.46	289	602.04	466	462.72
119	150.80	290	355.95	467	42.77
120	822.24	291	331.74	469	582.87
121*	570.31	292	2,961.86	470*	68.02
122	90.88	294	16.12	471	2,091.09
123	326.02	295	966.39	472	654.73
124	106.01	296	120.05	473	1,290.80
125*	933.14	297	2.00	474	169.17
126	82.72	299	112.18	476	134.61
128	648.31	301	520.59	477	65.06
129	15.42	302*	8.82	478	349.13
130	968.23	303	.60	479	286.34
132	211.29	304	1,032.27	480*	181.35
133	846.69	305	599.22	481	411.27
134	33.13	306	140.06	484	1,093.74
135	4.30	307	786.02	485	146.71
137	354.90	308	21.09	487	261.41
138	91.17	309	33.89	488	66.81
140	90.61	311	28.11	489*	277.19
142	455.66	312	75.94	490	259.31
143	73.35	313	62.12	492*	903.27
144	293.12	316	2,662.68	495*	308.15
145	89.69	317	195.58	496	38.70
146*	2,510.34	318	94.65	497*	958.12
147	2,146.57	319	162.97	498	332.33
148	45.79	320	784.71	499	7.33
149*	205.92	321	509.88	500*	525.53
150	179.81	322	64.15	503	210.92
151	86.61	325*	559.81	506	440.76

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового забезпечення .... $ 235,336.65

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
6	29.40	170	19.45	349	56.05
7*	3.20	172*	7.70	350	21.60
13	32.80	173	39.05	353*	159.65
14	71.95	174	141.85	360*	96.40
16	7.50	180	44.00	361*	32.20
17	1.10	182	12.95	364	37.60
19	79.60	183	9.20	368	1.70
21*	46.20	184	1.10	371	23.95
22*	60.10	191	18.00	375	43.20
25	6.10	194	48.00	383	9.20
27	14.95	200	9.20	385*	69.40
29	37.20	204	14.95	387*	74.50
32	44.40	206	4.15	388	4.80
35	7.80	209	23.70	394	2.90
37	6.25	214*	51.55	395*	24.40
42	89.80	216*	42.00	397	1.60
43	9.20	218*	88.10	399*	15.20
44*	6.10	219*	8.05	402*	55.05
45	27.45	220	1.70	408	24.80
47	30.90	221*	137.90	411	12.20
49*	4.80	222*	11.00	412	4.80
50	21.25	230	2.55	414*	89.80
51	14.70	231*	77.65	416	83.35
55	26.95	233	129.50	418	104.85
59	60.10	234	1.25	419*	12.05
68	12.15	239	1.10	424	15.20
75	7.60	240	191.50	427*	6.65
76	46.40	241	9.20	430	25.95
78	49.05	245	22.40	432	87.40
81	1.10	247*	1.00	434	124.00
83	89.05	251*	4.80	436	24.70
86	9.20	253	11.00	437	26.70
90	12.50	254	1.10	439*	91.95
93	11.85	257*	10.80	441	4.80
94	154.40	261	24.40	442	24.80
95	12.00	266	26.50	443	10.95
96	7.20	268	21.40	444*	28.95
102	3.30	271*	23.25	445*	107.80
103	100.25	278	11.00	446	6.85
105	37.20	281*	155.00	448	45.80
107	24.40	282	20.85	451	7.35
110*	78.40	287*	90.65	452	9.20
112	4.80	289	11.00	454*	46.40
114	23.30	292	9.90	455	9.20
115*	42.40	295	28.65	456	18.15
116	14.90	303	20.20	458	68.00
119	15.20	305	9.20	459*	2.45
120	18.90	307	21.50	460	8.90
123	12.45	309	5.25	462*	109.70
124	1.70	316	3.95	464	16.40
130	16.60	317	37.20	465	24.95
133	9.55	320	36.15	471	42.10
138	1.35	325*	15.20	472	5.70
142	4.40	327	72.40	473	64.40
144	9.20	328	47.15	474	15.20
146*	88.25	330	11.00	478	28.00
147	2.80	332	2.45	481	33.60
150	1.80	334	1.35	484	33.60
151	9.20	336	69.45	489*	6.60
153*	25.70	338	11.00	492*	28.40
155	20.85	339	32.70	495*	80.00
157	20.40	340*	81.25	497*	21.55
158	12.40	341*	13.95	498	5.90
161	1.70	344	56.55	500*	56.30
164	1.10	345	22.70	503	16.65
168	1.00	347	19.45	506	12.20

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового забезпечення .... $ 6,407.95

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1974 Р.

Членські вкладки		$	241,764.65
Відсотки від:			
Бондів			84,556.29
Гіпотечних позичок			26,762.67
Членських позичок			1,539.65
	Разом:		112,858.61
Чинш від реальностей:			
Джерзі Сіті, Н. Дж.		$	2,000.00
Чикаго, Ілл.			75.00
Вронкс, Н. Й.			1,940.15
	Разом:	$	4,015.15
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н.Й.			18,418.05
Прибутки від друкарні й книгарні			39,636.50
Звороти:			
Канад. податків і пенсійних оплат працівників			131.04
Федер., стейтових податків і соціяльного забезпечення працівників			6,046.60
Податків від заморґедж. реальностей			5,579.31
Коштів Конвенції			5,498.25
	Разом	$	17,255.20
Різні прибутки:			
Перенос до Сирітського Фонду		$	1,000.00
	Разом:	$	1,000.00
Інвестиції:			
Дозрілі бонди		$	25,018.17
Сплачено гіпотечних позичок			63,129.59
Сплачено членських позичок			4,289.48
	Разом:	$	92,435.24
РАЗОМ прибутки за червень 1974 року:		$	527,388.40

ВИДАТКИ ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1974 Р.

Виплати членам:			
Дивіденди		$	20.25
Премії за реасекурацію			675.77
Посмертні запомоги			67,950.00
Грошеві звороти			15,711.30
За дозрілі вивінувальні грамоти			48,117.92
Вкладки за дітей, родичі яких померли			421.02
Допомоги з Фонду Братського			2,170.00
Виплата із Сирітського Фонду			199.61
	Разом:	$	135,265.87
Виплати на реальностях:			
Джерзі Сіті, Н. Дж.		$	32.42
Вронкс, Н. Й.			694.51
Чикаго, Ілл.			514.61
	Разом:	$	1,241.54
Видатки:			
На реальностях в Кергонксон, Н.Й.		$	23,069.68
Друкарні й книгарні			39,500.92
Організаційні видатки:			
Оголошення			1,545.00
Лікарські бадання нових членів			392.90
Винагорода обласних організаторів			2,224.99
Кошти подорожей обл. організаторів			1,510.75
Винагорода Відд. організаторам			14,968.00
Винагорода Відд. предсідн. і касирам			21.00
Кошти обласних засідань			33.30
	Разом:	$	20,695.94
Платня, забезпечення й податки:			
Пенсійна оплата працівників		$	433.33
Платня головних урядовців			6,647.44
Премії за забезпечення від випадку			446.00
Канад. податки і пенсійна оплата працівників			153.97
Платня працівників			18,099.16
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників			7,548.96
Канад. корпораційні податки			15,103.29
	Разом:	$	48,432.15
„Свобода" за орган		$	18,600.00
Загальні адміністративні видатки:			
Оплати до асекураційних урядів			315.00
Книжки й друки			483.30
Кошти актюар й статистику			8,280.77
Меблі й машини			3,108.01
Загальне канцелярійне устаткування			474.14
Друки і прибори			4,770.99
Поштова оплата			1,043.65
Обслуга машин IBM			387.14
Телефон			942.27
Загальні кошти подорожей			1,704.66
	Разом:	$	21,429.93
Різні видатки:			
Пожертви		$	1,700.00
Спортова акція			1,100.00
Конвенційні кошти			3,174.78
Стипендії			500.00
Відсотки від закуплених бондів			222.22
Страта при дозрілих бондах			16.17
	Разом:	$	6,713.17
Інвестиції:			
Видано позичок на грамоти		$	4,719.65
Збільшено вартість реальности			6,135.61
Закуплено бондів			198,750.00
Закуплено друкарських машин			5,000.00
Видано гіпотечних позичок			4,917.94
	Разом:	$	219,523.20
РАЗОМ видатки за червень 1974 року:		$	534,472.40

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем травня 1974 року:		$	408,937.14
Прибутки за червень 1974 року:			527,383.40
	Разом:	$	936,320.54
Видатки за червень 1974 року:			534.472.40
Готівка з кінцем червня 1974 року:		$	401,848.14

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЧЕРВНІ 1974 Р.

35 Червоняк Катерина $500.00
39 Старейкий Анна 1,000.00
39 Романюк Анна 500.00
40 Навроцький Сусанна Марія 500.00
41 Терпко Михайло мол. 500.00
50 Сикута Ніколас 1,000.00
54 Гуменюк Петро 500.00
60 Мерсіновська Пелагія 500.00
67 Геряк Емілія 1,00.00
73 Ярома Юрій 500.00
73 Лободяк Іван 1,000.00
75 Гуць Марія 500.00
81 Семаняк Яким 800.00
83 Опришко Михайло 1,000.00
94 Киба Василь 1,000.00
100 Кукула Іван 500.00
102 Боднар Софія 500.00
102 Микитюк Розалія 500.00
114 Бондар Юхим 500.00
116 Сиротюк Павло 500.00
133 Міськів Михайло 500.00
149 Корбо Стефанія 500.00
150 Козак Лена 500.00
156 Гера Елса Анастасія 1,000.00
178 Добрянська Марія 500.00
182 Завада Ева 1,000.00
183 Ладика Іван 500.00
191 Гучко Марія 1,000.00
192 Німа Гаська 1,000.00
204 Дусаненко Анна 1,000.00
206 Сулима Кароль 1,000.00
207 Мельник Генрі 1,000.00
210 Паньків Варвара 1,000.00
211 Магмет Катерина 500.00
214 Потезний Анна 2,000.00
217 Колданський Володимир 500.00
219 Сосніцький Теодор 1,000.00
221 Гут Еліяш 500.00
221 Куліш Марія 1,000.00
230 Терлецький Міке 500.00
230 Новіцький Иосеф С. 1,000.00
230 Новіцький Иосеф С. 1,000.00
239 Сидор Аполонія 1,000.00
242 Стопіс Анна 500.00
251 Дутка Роза 500.00
251 Мельник Гелена 500.00
267 Хомик Віліям 1,000.00
281 Федак Леон 1,000.00
287 Колодій Анна 500.00
288 Рахомський Павло 1,000.00
295 Куриляк Катерина 1,000.00
306 Маслій Катерина 500.00
327 Сенчишин Теодор 4,000.00
327 Сенчишин Теодор 1,000.00
328 Квасняк Ярослав 1,000.00
330 Курденські Михайло 500.00
331 Керницький Гелен 500.00
336 Волянський Василь 1,000.00
336 Волянський Віліям, Василь 500.00
338 Ясінська Зофія 1,000.00
342 Новак Юдіт, Анн 2,000.00
347 Ласенко Едвард С. 1,000.00
361 Кузик Анна 500.00
383 Білик Кіндрат 500.00
385 Вісенто Юлія 750.00
406 Кукаб Пелагія 1,000.00
406 Сембрат Гелен 500.00
458 Качмар Іван 1,000.00
423 Кукурудз Ярослав Т. д-р 1,000.00
419 Марунчак Іван 500.00
427 Вулак Остап, Станлей 1,000.00
430 Матиевич Иосиф 500.00
436 Кіршак Мирон 1,000.00
445 Сивак Ніколас 500.00
458 Кашмар Іван 4,000.00
464 Гриньків Міке 300.00
466 Кункієвич Стефан 300.00
469 Копецька Марія 300.00
481 Клім Іван 1,000.00
486 Сокол Віліям 500.00
492 Щульгин Ростислав 1,000.00

Разом: $ 67,950.00

ВИПЛАТА ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ — ЧЕРВЕНЬ 1974 Р.

2 Гутник Стефан $ 30.00
15 Вілинський Володимир 30.00
27 Пеленська Софія 30.00
29 Гомішак Іван 30.00
29 Салена Михайло 30.00
37 Хитра Марія 30.00
51 Рибак Норберт 30.00
54 Хома Михайлина 30.00
59 Гошовська Катерина 30.00
70 Костик Катерина 30.00
70 Ляшок Стефан 30.00
83 Паражак Іван 30.00
86 Смеречинська Павлина 30.00
114 Свистун Анна 30.00
119 Білан Марія 30.00
121 Оленюх Розалія 30.00
125 Генук Перль 30.00
153 Ефіменко Федір 30.00
155 Сетник Анна 30.00
155 Савка Домініка 30.00
155 Циктор Пелягія 30.00
155 Степас Марія 30.00
158 Козяк Юліян 30.00
168 Космина Василь 30.00
178 Бурин Марія 30.00
200 Гит Наталія 30.00
204 Волошинович Богдан 30.00
204 Базар Анастазія 30.00
206 Гаврада Юлія 30.00
221 Процик Іван 30.00
221 Бобі Анна 100.00
238 Котеленець Григорій 30.00
240 Владика Павло 30.00
245 Гулґун Галина 30.00
261 Смерецька Анна 30.00
261 Вітео Ева 30.00
286 Вархоль Анастазія 30.00
286 Валютинський Лука 30.00
286 Кралик Марія 30.00
287 Назар Галина 30.00
287 Стецура Софія 30.00
292 Стефаняк Меланія 30.00
292 Маріяш Василь 30.00
301 Шпак Марія 30.00
305 Вислоська Галина 30.00
305 Томко Иосиф 30.00
305 Лоґовий Михайло 30.00
348 Кузняк Каролина 30.00
352 Кохан Микола 30.00
356 Опришко Теодор 30.00
361 Януш Анастасія 30.00
361 Паньків Максим 30.00
361 Гурин Станислава 30.00
361 Гурин Михайло 30.00
361 Малевська Софія 30.00
361 Рокицька Марія 30.00
368 Подубинська Олімпіяда 30.00
371 Пелех Теофіля 30.00
371 Рейнарович Иосиф 30.00
371 Яцентий Микола 30.00
371 Кропивницький Василь 30.00
379 Вруський Дмитро 30.00
379 Максимчук Юліян 30.00
379 Максимчук Вронислава 30.00
385 Греськів Иосиф 30.00
388 Гливяк Анна 30.00
397 Криволап Микола 30.00
423 Коцюбко Іван 30.00
423 Дзюбинська Емілія 30.00
484 Задорожна Дарія 30.00

Разом: $ 2,170.00

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 401,848.14	Фонди:	
Бонди	25,330,276.30		
Уділи	510,483.64	Забезпеченеві	$ 38,687,617.31
Гіпотечні позички	5,155,871.05		
Позички на грамоти	524,715.51	Братські	167,119.01
Реальності	703,882.87		
Друкарські і лектр. машини	44,674.18	Сирітський	167,016.88
		Захисту	153,264.81
Позички для УНКдВМ	6,540,270.70	Наглої Потреби	37,004.38
РАЗОМ:	$ 39,212,022.39	РАЗОМ:	$ 39,212,022.39

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

Делеґація СУА з Ню Джерзі

Атлантик Ситі. — Тут відбулася в днях 14 до 17 травня ц.р. вісімдесята Конвенція Стейтової Федерації Жіночих Клюбів стейту Ню Джерзі, членом якої є Округа Союзу Українок Америки в Ню Джерзі з групою своїх 14-ти Відділів. Делеґаткою від Окружної Управи СУА була голова Надія Бігун, яка брала участь в дефіляді і презентації на першім офіційнім бенкеті в групі стейтових організацій, а заступницею була Дора Рак, яка по від'їзді Н. Бігун брала участь у нарадах, семінарах і голосуванні.

Ця велика стейтова організація, заснована в 1894 р., з осідком в Ню Брансвик на терені Даґлес коледжу, начисляє 364 клюбів, 72 вечірніх департаментів (для працюючих жінок), II стейтових організацій (Округа СУА є одною з них), 131 джуніор клюбів, та 31 саб-джуніор клюбів, з загальним числом 36,737 членів та 4,684 молодших членок (джуніорс). Офіційним журналом є добре редаґований діловий квартальник. Федерація відома головно як фундатор і опікун знаного жіночого Даґлес коледжу, що є частиною комплексу Ратґерс коледжу, і якраз в часі конвенції завершила додатковий великий вклад у формі стотисячної пожертви на Інститут мистецтва, вручаючи деканові коледжу Марджері Сомерс Фостер чек на цю суму в часі Конвенції.

Програма праці цієї жіночої організації дуже широка з натиском на співучасть клюбів у всіх ділянках американського громадського життя на місцях, але даючи першенство гуманітарним і гуманним завданням, згідно зі своїм принципом плекання любови, співчуття, і зрозуміння між членами і у відношенні до других, а теж культурної роботи серед і для свого членства. Широко стосована система зрізничкованих ступенів нагород, їх признання і роздача під час чотириденної конвенції, дали перегляд осягів і успіхів клюбів у внутрішній і зовнішній діяльності. В гуманітарній ділянці клюби діставали почесні нагороди - дипломи у формі пам'яткових предметів (срібних) за їхній вклад праці або за грошові дотації на різні цілі, які м. ін. сягали сотень тисяч долярів, а молодечі клюби були нагороджені зокрема за їх співпрацю в ділянці екології та охорони і збереження середовища і поміч чи опіку над молоддю. Та й індивідуальні члени клюбів дістали нагороди за їх успіхи в ділянці малярства, різьби, керамічних виробів, артистичного аранжування квітів тощо. З другого боку і сама федерація одержала від різних фірм (напр. Сірс, Шелл Ойл) грошові дарунки — нагороди за її співучасть у загальногромадських програмах.

Конвенція проходила справно і здисципліновано, хоча начисляла 1737 зареєстрованих учасників, в тім 814 делеґатів і 253 заступників. Ділову програму переплітали семінари і короткі кожновечірні бенкети з розваговою програмою, бо по них були ще ділові вечірні наради (від 8-ої до 10-ої). Цікавий був добір головних промовців жінок і чоловіків і патріотичний (не партійний) тон їх промов, байдуже, чи промовляв відомий священик, поважна пані - декан коледжу, чи популярний телевізійний репортер зі 7-ки Біл Бютел.

Наступна Конвенція вже оголошена на 13 - 16 травня 1975 в тім самім місці, в Чельфонте - Гіттон Гол в Атлантик Ситі, і варто приберегти на ту ціль кілька днів вакацій та провести їх на конвенції федерації в часі весняної надморської погоди, коли ще панує відносна тиша в тім звичайно галасливім ресорті. Цікаво подивитися, пізнати людей і дечого навчитися. Можливо теж, що вже в наступнім році Ню - Джерська Округа СУА візьме активну участь в Конвенції, чи то виставкою народного мистецтва, точкою в програмі та індивідуальною участю наших членок в ділянці малярства, кераміки, ітд. Вступні заходи вже пороблено, а молоде членство СУА матиме гарне і вдячне завдання, поширюючи свою т.зв. програму зв'язків.

Д. Р.

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1974 РОКУ

В місяці червні ми закінчили піврічну ювілейну кампанію, до якої враховуємо і передконвенційну кампанію. Метою тих кампаній було придбання 3.000 членів і дійти до давно плянованого і очікуваного числа 90.000 членів в УНСоюзі.

Аналізуючи працю поодиноких Округ і Відділів за перші місяці біжучого року, можна було сподіватися, що намічена мета напевно буде досягнена, головно коли взяти під увагу місяці березень, в якому зорганізовано 517 членів, квітень дав 656 членів і травень 515 членів. Правда, місяць травень не дав сподіваного числа нових членів. Це ж був місяць конвенційний, делеґати, їдучи на конвенцію, все везли зі собою аплікації нових членів, тому ми сподівалися мати в травні не 515 членів, а бодай 750 нових членів. Найбільшим розчаруванням був поконвенційний місяць червень, в якому ми плянували придбати бодай 300, а одержали заледве 198 нових членів. Здавалося, що конвенція збудує делеґатів — секретарів, буде поштовхом до енергійної праці, а тим часом делеґати, повернувшись домів, виказали пасивність.

Перше півріччя ювілейного року ми закінчили здобутком 2.497 нових членів і тим самим виконали загальну квоту на 83 відсотків. Щоби виконати квоту в 100 відсотках бракувало ще 503 члени, а щоби дійти до рекордового числа членства в УНСоюзі 90.000, бракувало на день 30 червня 363 члени. Коли вже згадуємо про виконання квоти у відсотках, то слід згадати, що Області обласних організаторів Василя Дідюка (схід Канади) і Василя Оріховського (стейт Ню Йорк) виконали свою повинність на 96 відсотків.

Згадуючи про придбаних 2.497 нових членів за перших 6 місяців ювілейного року, слід ще згадати, що це є заслугою 305-ти Відділів УНС, яким завдячуємо ті здобутки. На жаль, є і такі Відділи, які на протязі перших 6 місяців не придбали ні одного члена, а таких було аж 155 Відділів. Коли б так і згадані 155 Відділів придбали бодай по одному членові кожного місяця, то за 6 місяців було б дійшло ще 930 членів, що дало б можливість виконати намічену квоту на 100% з „гаком".

Як уже сказано, місяць червень приніс розчарування і дальшим доказом того є факт, що не було ні одного секретаря - делеґата, щоби придбав бодай 10 членів. А на всіх 30 Областей лишень три придбали понад 20 членів, а саме: Філядельфія 28, Ню Йорк 27 і Сиракюзи - Ютика 21 членів. 23 Області придбали менше як 10 членів, а 3 області—Пассейк, Бостон і Вонсакет — не дали ні одного члена.

На початку звідомлення була згадка про конвенційну кампанію, в яку повинні були включитися всі 424 делеґати, придбавши „делеґатську десятку". На жаль, лишень 249 делеґатів включилися в згадану кампанію і збагатили Союз 1.977 новими членами, а 175 делеґатів покищо не дали ані одного члена.

Віримо, що в другій половині ювілейного року не буде ні одного Відділу та ні одного конвенційного делеґата, які не виконали б своєї повинности супроти Союзу. Коли так буде, то напевно дійдемо до цілорічної ювілейної мети, що є 6.000 членів, та рекордового числа цілости Союзу — 90.000 членів!

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЧЕРВНІ 1974 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбано у червні	Сума забезпечення		Разом у 1974 р.
	Округа АЛЕНТАВН				
47	Анна Гарас	5	$ 15,000	1 АДД	27
124	І. Драбик	2	2,000		3
137	М. Колодруб	1	3,000		3
	Разом:	8	$ 20,000	1 АДД	
	Округа БАЛТИМОР				
15	О. Зинюк	2	$ 2,000		14
	Округа БОФФАЛО				
304	Марія Гнатик	1	$ 1,000		1
360	О. Вережницький	2	2,000		16
	Разом:	3	$ 3,000		
	Округа ЧИКАГО				
22	Олена Олек	1	$ 2,000		27
114	А. Дорошенко	2	2,000		
	Г. Василів	1	1,000		3
157	В. Матичак	1	5,000	1 АДД	8
301	П. Врублівськис	2	6,000		3
379	М. Семків	1	500		12
399	Р. Припхан	1	5,000	1 АДД	23
	Разом:	9	$ 21,500	2 АДД	
	Округа КЛІВЛЕНД				
102	М. Бобечко	1	$ 5,000		2
180	Геновефа Жеребняк	1	5,000	1 АДД	2
295	С. Мотрович	1	3,000		3
334	Стефанія Боганек	1	1,000		1
	Разом:	4	$ 14,000	1 АДД	
	Округа ДЕТРОЙТ				
75	Б. Верещинський	2	$ 2,000		2
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ				
25	Квітка Стецюк	4	$ 11,500	1 АДД	
	С. Гавриш	4	20,000	4 АДД	
	Олена Гентіш	1	5,000		31
	Разом:	9	$ 36,500	5 АДД	
	Округа МІННЕАПОЛІС				
345	М. Каркоць	1	$ 2,000		11
385	Я. Карп'як	2	10,000	1 АДД	8
	Разом:	3	$ 12,000	1 АДД	
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
434	Олександра Дольницька	1	$ 2,000		24
471	Р. Стефанюк	1	1,000		4
492	Марія Юзик	5	17,000		23
	Разом:	7	$ 20,000		
	Округа НЮАРК				
37	Ольга Осередчук	5	$ 5,000		
	Анна Гнатюк	1	1,000		19
340	пастор В. Давидюк	1	2,000		1
	Разом:	7	$ 8,000		
	Округа НЮ ГЕЙВЕН				
207	П. Рева	3	$ 7,000	1 АДД	5
414	І. Телюк	2	3,000		14
	Разом:	5	$ 10,000	1 АДД	
	Округа НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	1	$ 1,000		26
88	В. Квас	2	1,500		9
130	Ю. Юрків	1	2,000		2
194	С. Чума	1	1,000		9
200	І. Пригода	2	10,000	1 АДД	16
203	Ольга Жук	1	1,000		1
204	В. Палідвор	8	11,000		23
211	В. Оріховський	2	1,500		2
267	І. Флис	2	2,000		14
325	Варвара Цюпа	1	5,000		
	В. Кловсник	1	5,000		13
327	А. Копистянський	3	8,000	1 АДД	20
457	І. Одежинський	1	5,000	1 АДД	2
489	М. Шпитко	1	1,000		12
	Разом:	27	$ 55,000	3 АДД	
	Округа НІЯГАРА (Канада)				
427	П. Дяків	4	$ 7,500	1 АДД	10
458	Д. Пищ	2	10,000	1 АДД	48
	Разом:	6	$ 17,500	2 АДД	
	Округа ПЕРТ АМБОЙ				
372	О. Ярема	2	$ 5,000		7
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
83	А. Кушнір	1	$ 5,000	1 АДД	19
116	С. Шилькевич	1	500		7
128	М. Глова	1	1,000		2
153	І. Одежинський	7	13,000		32
156	М. Новак	1	1,000		3
216	Б. Одежинський	2	2,000		15
245	М. Мартиненко	1	1,000		11
261	П. Аркотин	1	1,000		9
347	Катерина Гордон	1	2,000		4
383	О. Хома	2	6,000		7
397	М. Нич	2	6,000		5
422	Т. Хромчак	2	1,500		2
424	І. Одежинський	4	6,000		17
430	М. Тимків	1	1,000		24
	Разом:	28	$ 47,000	1 АДД	
	Округа ПІТСБУРҐ				
161	А. Джула	1	$ 1,000		12
276	С. Іваницький	2	3,000		21
296	Марія Лобур	4	4,000		4
481	М. Сивий	1	1,000		6
	Разом:	8	$ 9,000		
	Округа РОЧЕСТЕР				
36	Марія Ковальчук	2	$ 1,500		2
285	А. Скібіцький	1	1,500		3
316	В. Гавриляк	4	3,500		16
343	Марія Сверида	1	500		8
	Разом:	8	$ 7,000		
	Округа СКРЕНТОН				
123	І. Голик	1	$ 1,000		3
	Округа ШАМОКИН				
78	І. Петрунцьо	1	$ 1,000		34
85	Т. Панько	3	11,000		4
305	М. Гентош	2	3,000		9
382	Катерина Гарбест	2	2,000		10
	Разом:	8	$ 17,000		
	Округа СИРАКЮЗИ - ЮТИКА				
39	І. Пиндус	8	$ 8,500		17
121	В. Кобіто	6	7,000		63
271	І. Чопко	4	4,000		22
330	І. Мартинюк	3	3,000		7
	Разом:	21	$ 22,500		
	Округа ТОРОНТО (Канада)				
407	В. Дідюк	2	$ 7,000	1 АДД	13
415	В. Дідюк	1	1,000		1
418	В. Дідюк	1	13,000		13
432	Б. Зорич	1	1,000		5
460	В. Дідюк	2	6,000	1 АДД	14
	Разом:	7	$ 28,000	2 АДД	
	Округа ТРОЙ				
13	П. Шевчук	1	$ 500		18
191	В. Колодій	4	4,000		29
266	В. Труфин	1	1,000		18
	Разом:	6	$ 5,500		
	Округа ВІЛКС БЕРІ				
29	Ольга Малищак	1	$ 2,000		1
169	В. Стефурин	1	1,000		3
319	Анна Савчук	1	1,000		1
	Разом:	3	$ 4,000		
	Округа ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
444	Л. Вовк	2	$ 10,000	1 АДД	13
	Округа ЯНҐСТАВН				
230	П. Ліщак	1	$ 2,000		4
386	В. Ганяк	1	3,000		
	Катерина Його	1	5,000		3
	Разом:	3	$ 10,000		
	Округа СТ. ЛУЇС				
179	Ю. Стефанишин	2	$ 1,500		2
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА				
356	О. Продивус	2	$ 2,000		30
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ				
11	Ю. Сцілений	4	$ 16,000	3 АДД	5
417	І. Цибрівський	1	1,000		2
	Разом:	5	$ 17,000	3 АДД	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЧЕРВНІ 1974 РОКУ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придб. чл. у червні	Разом у 1974 членів	на суму	АДД
	Область С. ГАВРИША — Округи Пенсильвенії і Ню Джерзі					
1	Філядельфія, Па.	37	28	269	$ 508,000	32
2	Нюарк, Н. Дж.	22	7	105	259,000	10
3	Джерзі Сиrі, Н. Дж.	11	9	95	214,500	21
4	Шамокин, Па.	20	8	86	173,500	13
5	Алентавн, Па.	12	8	66	199,500	17
6	Перт Амбой, Н. Дж.	12	2	60	249,500	9
7	Балтимор, Мд.	9	2	51	97,500	3
8	Пассейк, Н. Дж.	7	—	31	78,500	4
9	Скрентон, Па.	9	1	16	39,000	4
10	Вилкс Бери, Па.	9	3	15	20,000	
	Разом:	148	68	794	$ 1,839,000	113
	Область Округ Іллиной, Мичіґен і Огайо					
1	Чикаґо, Ілл.	35	9	200	$ 488,000	44
2	Детройт, Мич.	20	2	137	508,500	32
3	Клівленд, Огайо	20	4	93	346,000	36
4	Янґставн, Огайо	9	3	12	34,000	1
	Разом:	84	18	442	$ 1,376,500	113
	Область В. ОРІХОВСЬКОГО — Округи Ню Йорку					
1	Ню Йорк, Н. Й.	34	27	206	$ 420,000	33
2	Сиракюзи-Ютика, Н.Й.	13	21	135	203,500	10
3	Трой, Н. Й.	7	6	75	164,000	8
4	Рочестер, Н. Й.	9	8	70	103,500	9
5	Боффало, Н. Й.	10	3	43	95,000	9
	Разом:	73	65	529	$ 986.000	96
	Область Округ Нової Англії					
1	Ню Гейвен, Конн.	19	5	81	$ 182,000	14
2	Бостон, Масс.	5	—	24	34,500	2
3	Вунсакет, Р. Ай.	6	—	17	43,000	2
	Разом:	30	5	122	$ 259,500	18
	Область В. ДІДЮКА — Схід Канади					
1	Торонто, Онт.	25	7	144	$ 482,000	41
2	Монтреаль, Квібек	10	7	118	551,000	44
3	Ніяґара, Онт.	9	6	92	398,500	24
	Разом:	44	20	354	$ 1,431,500	109
	Захід Канади	19	2	67	$ 203,000	21
	Округи без обласних організаторів в Америці					
1	Піттсбурґ, Па.	19	8	103	$ 150,000	6
2	Централына	6	2	36	46,000	1
3	Міннеаполіс, Мінн.	7	3	21	75,000	4
4	Ст. Луїс, Мо.	7	2	6	5,500	
	Разом:	39	15	166	$ 276,500	11
	Необ'єднані Відділи	20	5	23	$ 66,500	8

ОКРУГИ, ЯКІ ВИКОНАЛИ ДО КІНЦЯ ЧЕРВНЯ 1974 Р. 75% до 100% призначеної їм конвенційної квоти

П. Ч.	Округа	Конв. квота	виконана	у відсотках
1	Алентавн, Па.	60	66	100
2	Джерзі Сиrі, Н. Дж.	90	95	100
3	Шамокин, Па.	75	86	100
4	Сиракюзи-Ютика, Н.Й.	85	135	100
5	Трой, Н. Й.	60	75	100
6	Митреаль, Квібек	75	118	100
7	Ніяґара, Онт.	70	92	100
8	Централына	25	36	100
9	Захід Канади	70	67	95
10	Балтимор, Мд.	55	51	92
11	Філядельфія, Па.	300	269	88
12	Боффало, Н. Й.	50	43	86
13	Піттсбурґ, Па.	120	103	85
14	Міннеаполіс, Мінн.	25	21	84
15	Нюарк, Н. Дж.	130	105	80
16	Пассейк, Н. Дж.	40	31	77
17	Ню Йорк, Н. Й.	265	206	77
18	Рочестер, Н. Й.	90	70	77
19	Детройт, Мич.	180	137	76
20	Вилкс Бери, Па.	20	15	75

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЧЕРВНЯ 1974 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Ч. П.	Організатор	Число Відділу	Здобув членів	Ч. П.	Організатор	Число Відділу	Здобув членів
1	І. Одежинський	153	63	41	В. Зацерковний	439	14
2	В. Кобіто	121	58	45	В. Варшона	266	13
3	Д. Пищ	458	48	45	А. Копистянський	327	13
4	Р. Татарський	94	46	45	Ф. Петрик	362	13
5	М. Кігічак	240	42	45	Л. Вовк	444	13
6	І. Петрунцьо	78	34	49	А. Кушнір	83	12
7	В. Колодій	191	29	49	А. Джула	161	12
8	Олена Олек	22	27	49	Марія Юров	219	12
9	М. Хоманчук	5	26	49	Марія Шпікула	221	12
9	Квітка Стецюк	25	26	49	О. Чабан	242	12
11	І. Гуцайлюк	147	25	49	П. Федик	292	12
12	Анна Гарас	47	23	49	В. Цюпа	325	12
12	В. Палідвор	204	23	49	М. Захарко	349	12
12	Марія Юзик	492	23	49	Дарія Оріховська	353	12
15	І. Чопко	271	22	49	М. Семків	379	12
16	М. Фединишин	155	21	49	І. Курман	408	12
16	С. Іваницький	276	21	49	Марія Сцібело	452	12
16	Р. Припхан	399	21	49	П. Сахаревич	460	12
19	І. Геврик	445	20	49	М. Шпитко	489	12
19	Текля Мороз	465	20	63	І. Хільченковський	10	11
19	М. Дела	356	20	63	Анна Гнатюк	37	11
22	А. Іванюк	106	19	63	А. Ціздин	55	11
22	А. Саноцький	158	19	63	В. Романишин	254	11
22	Олександра Дольницька	434	19	63	О. Стецюра	287	11
				63	В. Лещук	303	11
25	П. Шевчук	13	18	63	В. Гавриляк	316	11
25	О. Бережницький	127	18	63	П. Дяків	427	11
25	О. Продивус	356	18	63	К. Чорномаз	490	11
28	І. Пиндус	39	17	63	І. Паньків	495	11
28	І. Ярчак	113	17	73	П. Головачук	42	10
28	І. Пригода	200	17	73	М. Ольшанський	51	10
28	П. Фута	321	17	73	К. Сачко	53	10
28	Віра Баніт	473	17	73	Я. Леськів	133	10
28	Дан Марцінюк	502	17	73	Стела Расн	171	10
34	Г. Корб'як	146	16	73	Л. Гардінк	206	10
34	Б. Дейчаківський	233	16	73	М. Бобер	235	10
36	В. Сенежак	27	15	73	Д. Чук	321	10
36	Галина Гаврилюк	170	15	73	Г. Кисіль	336	10
36	В. Гавдьо	221	15	73	Катерина Гарбест	382	10
36	В. Попович	367	15	73	В. Олійник	387	10
36	І. Кігницький	430	15	73	М. Снігурович	414	10
41	О. Зинюк	15	14	73	Іванна Мельник	418	10
41	В. Рефт	120	14	73	М. Малиніівський	437	10
41	І. Флис	267	14	87	В. Запаранюк	484	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЧЕРВНЯ 1974 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Відд.	Місцевість	Кількість членів	П. Ч.	Число Відд.	Місцевість	Кількість членів
1	121	Ром, Н. Й.	63	43	360	Боффало, Н. Й.	16
2	94	Гамтрамк, Мич.	53	49	59	Бріджпорт, Конн.	15
3	458	Гамільтон, Онт.	48	49	216	Філядельфія, Па.	15
4	240	Клівленд, Огайо	45	49	367	Рочестер, Н. Й.	15
5	78	Майнерсвил, Па.	34	49	475	Монтреаль, Квібек	15
6	221	Чикаґо, Ілл.	34	53	15	Вашингтон, Д. К.	14
7	153	Філядельфія, Па.	32	53	120	Аліквіппа, Па.	14
8	25	Джерзі Сиrі, Н.Дж.	31	53	171	Джерзі Сиrі, Н.Дж.	14
9	356	Омага, Небраска	30	53	267	Вестбури, Н. Й.	14
10	191	Трой, Н. Й.	29	53	292	Детройт, Мич.	14
11	22	Чикаґо, Ілл.	27	53	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	14
12	47	Ветлегем, Па.	27	53	362	Брістоль, Па.	14
13	5	Асторія, Н. Й.	26	53	414	Ню Гейвен, Конн.	14
14	127	Боффало, Н. Й.	26	53	439	Судбури, Онт.	14
15	147	Алентавн, Па.	25	53	460	Лондон, Онт.	14
16	430	Філядельфія, Па.	24	63	133	Нюарк, Н. Дж.	13
17	434	Монтреаль Квібек	24	63	287	Джерзі Сиrі, Н.Дж.	13
18	204	Ню Йорк, Н. Й.	23	63	325	Бруклин, Н. Й.	13
18	399	Чикаґо, Ілл.	23	63	407	Торонто, Онт.	13
18	492	Оттава, Онт.	23	63	418	Торонто, Онт.	13
21	271	Елмайра, Н. Й.	22	63	444	Саскатун, Саск.	13
22	106	Чикаґо, Ілл.	21	69	53	Піттсбурґ, Па.	12
22	155	Перт Амбой, Н. Дж.	21	69	161	Ембридж, Па.	12
				69	219	Нюарк, Н. Дж.	12
22	276	Ембридж, Па.	21	69	242	Фраквілл, Па.	12
25	327	Гемпстед, Н. Й.	20	69	349	Менвілл, Н. Дж.	12
25	465	Лашин, Квібек	20	69	379	Чикаґо, Ілл.	12
25	473	Монтреаль, Квібек	20	69	408	Торонто, Онт.	12
28	27	Нюарк, Н. Дж.	19	69	452	Іст Чикаґо, Ілл.	12
28	37	Елизабет, Н. Дж.	19	69	489	Ню Йорк, Н. Й.	12
28	83	Філядельфія, Па.	19	78	10	Філядельфія, Па.	11
28	158	Бруклин, Н. Й.	19	78	45	Філядельфія, Па.	11
28	416	Гамільтон, Онт.	19	78	55	Куртіс Бей, Мд.	11
28	445	Вінніпеґ, Ман.	19	78	239	Філядельфія, Па.	11
34	13	Вотервліт, Н. Й.	18	78	245	Трентон, Н. Дж.	11
34	146	Детройт, Мич.	18	78	254	Ню Бріген, Конн.	11
34	266	Амстердам, Н. Й.	18	78	303	Флінт, Мич.	11
37	39	Сиракюзи, Н. Й.	17	78	345	Міннеаполіс, Мінн.	11
37	42	Пассейк, Н. Дж.	17	78	442	Торонто, Онт.	11
37	113	Дерри, Па.	17	87	51	Чикаґо, Ілл.	10
37	170	Джерзі Сисі, Н.Дж.	17	87	206	Вунсакет, Р. Ай.	10
37	424	Філядельфія, Па.	17	87	235	Росфорд, Огайо	10
37	502	Гаффорд, Саск.	17	87	283	Обирн, Н. Й.	10
43	32	Філядельфія, Па.	16	87	336	Клівленд, Огайо	10
43	200	Озон Парк, Н. Й.	16	87	382	Фраквілл, Па.	10
43	233	Лорейн, Огайо	16	87	387	Вилимантик, Конн.	10
43	316	Рочестер, Н. Й.	16	87	427	Ст. Кетринс, Онт.	10
43	321	Феніксвилл, Па.	16	95	437	Рочестер, Н. Й.	10

ЯРОСЛАВ ПАДОХ
головний секретар

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознимки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознимки нам надіслано.

Тома Костів мол., син Тимка і Яніни Костів, новий член 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиrі, Н. Дж.

Петруся Шеремета, донька Миколи і Параскевії Шереметів, нова членка 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиrі, Н. Дж.

Христина А. Ледди, донька Джіма і Стефанії Ледди, внучка панства Шереметів, нова членка 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиrі, Ню Джерзі.

Оксана Шеремета, донька Миколи і Параскевії Шереметів, нова членка 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиrі, Н. Дж.

Микола І. Ледди, син Джіма і Стефанії Ледди, внук панства Шереметів, новий член 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сиrі, Н. Дж.

НОВІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ З ЧЕТВЕРТОЇ ГЕНЕРАЦІЇ РОДУ МІЛЯНОВИЧІВ

Михайло Христофер Брейді, син Томи Е. та Джойс К. Брейді, внук Івана та Марії Міляновичів і правнук Стефана і Марії Міляновичів. (Стефан Мілянович був головним контролером і головним секретарем УНС).

Матвій Михайло Мілянович, син Романа та Патриції Міляновичів, внук Романа та Анни Міляновичів і правнук Стефана та Марії Міляновичів. (Шістнадцять членів роду Міляновичів є членами 287 Відділу УНСоюзу „Сини України" в Джерзі Сиrі).

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВІЦІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОГАВНУТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

ПОЛТАВСЬКІ СПОГАДИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

но - мати, кат сконав!"

Інформує Д. Соловей і про тодішні українські та російські політичні партії, що діяли в Полтаві та на Полтавщині. Він констатує, що на початку революції українські політичні організації були багато слабкіші за російські, зокрема такою „маленькою, слабенькою, мало розгалуженою організацією" була й найміцніша серед українських партій УСДРП. Щодо питання про українські консервативні партії, то він стверджує, що на Україні для таких партій „ґрунту не було". М. Міхновського він оцінює негативно, і свідчить, що Міхновський ніколи не був популярний серед тодішньої молоді, яка виступала основною рушійною силою під час тих подій.

Дуже негативно оцінює Д. Соловей Українську Державу П. Скоропадського, коли справжніх свідомих українців переслідувано, а до влади прийшли російські „чорносотенці". Адже дійшло було до того, що в цій Українській Державі, в Полтаві проголошено навіть мобілізацію для денікінської армії, і його самого, Д. Солов'я, мобілізували були, але він з тієї мобілізованої частини втік. А це ж було тоді, коли Денікін ще тільки збирав десь на Кубані та серед донських козаків свою армію! А проте, коли ці „білі росіяни" прийшли на Україну, то вони під час трусу забрали брошуру домну, видавничу, книготорру „Гетьмани", в якій обґрунтовувано право Скоропадського на „український трон", того Скоропадського, що так їм сприяв і навіть проголосив „федерацію" з метою відновити „велику Росію".

Тоді Д. Соловей працював у системі української споживчої кооперації, і він багато говорить про, справді, великі тодішні її досягнення. Як відомо, українська кооперація у всенаддніпрянському масштабі тоді розвинулася була на потужну економічну силу українського народу, яку геть пізніше, уже в 20-их роках не без труднощів зломили большевицько - російські окупанти. Та й провадила українська кооперація не тільки економічну роботу, а й велику культурно-освідомну. видавничу, книготорговельну, бібліотечну тощо. Д. Соловей подає й про це останнє багато відомостей.

І, нарешті, розділ четвертий, „Розгром", нищення вже за большевицької окупації українського активу, що виявив себе в умовах української державности. Це справжній мартиролог українського народу, та частина цього мартирологу, що була „здійснена" в „серці України". Д. Соловей дає живі образи українських патріотів та патріоток, що загинули в льохах ЧК. На стор. 184 автор подав список „полтавських жертв 1920 року". Цей список автор склав „за допомогою знайомих, учасників полтавських подій". „Звичайно, реєстр охоплює далеко не всіх, — зазначає автор, а тільки тих, кого ми змогли пригадати"... Поза цим списком автор зворушливо описує особи жінок-патріоток що їх тоді розстріляно, одну з секретарок Центральної Ради, що зберігала в себе її протоколи та протибольшевицьку Винниченкову п'єсу „Між двох сил", Ольгу Чубук, а також „молоду, гарну дівчину з Кубані" Галю Конькову. Розстрілювали й полтавців здебільшого в тодішній столиці Харкові, на Губернаторській вулиці. З уст І. Марченка автор записав таке: „Хтось" із тих, що їх вели на розстріл, „в коридорі гукнув „Прощай Галю" Я гадаю, що той оклик стосувався Галі Коньковоі, яка загинула, здається, в той же вечір (стор. 190). Про розстріл Ольги Чубук розповів Михайло Тарасюк. Він виносив тоді „парашу" (кибель). „Проходити треба було через подвір'я. Вже світало. У дворі ми побачили тяговий автомобіль, навантажений голими людськими тілами. То були розстріляні. Деякі були ще живі. Їх організм смикали конвульсії. Якась жінка застогнала. Мені здалося, що то була Ольга Іванівна (Чубук — В.Ч.). Я мало не впав, бо саме тоді став на слизьке: під ногами була калюжа крови (стор. 191).

Деякі прізвища з розстріляних у самій Полтаві зафіксував Юрій Клен у своїм творі „Прокляті роки", бо й йому довелося сидіти в підвалі ЧК в Полтаві, і Д. Соловей навів уривок з цими прізвищами (стор. 181). Сам Д. Словей теж був засуджений на розстріл. Врятував його член ЦК КП(б)У М. Попов, якому друзі Д. Солов'я (він згадує якогось Пантеру) довели, що він не „буржуазний елемент", а соціяліст - драгоманівець, а М. Драгоманова тоді большевики — особливо українські — ще шанували.

Як об'єктивний історик, Д. Соловей відзначив і те, що його деякі наші публіцисти, оглядаючись на теперішні жидівські впливи, воліють не згадувати, переважну кількість у ЧК слідчих - жидів. Він „змалював" портрет і поведінку такого жида - ката Капустянського. У фрагменті „Безглузда страта" він описує, як цей кат не просто допитував невинну людину Панасенка, а знущався з нього і потім розстріляв.

Звичайно, для нас, що пережили ще страшніший сталінсько - єжовський терор 30-их років, ці картини „розгрому" не є „новиною", але згадка про них доречна тепер, коли Солженіцин висунув твердження, що большевицький терор розпочато ще за В. Леніна, що Ленін був „ініціятором" такого „закріплювання" т.зв. „радвлади".

Думаю також, що не зайвим буде й мені згадати тут один „ленінський документ", що підтверджує цю „тезу" Солженіцина. У середині 30-их років мені довелося побачити в Ростові над Доном, в музеї революції виставлену там у вітрині власноручну записку цього першого большевицького диктатора. Це був невеличкий, вирваний із записника клаптик паперу, на якому рукою Леніна написано: „Тов. Дзержинскому. Необходимо усилить расстрел меньшовиков. Вл. Ленин" (подаю в оригіналі, щоб не сказали, що я вигадав, а чи є вона в „повному зібранні писань" В. Леніна, я не знаю).

У тій вітрині було й пояснення, як та записка опинилася в Ростові над Доном, але я змісту його не запам'ятав. А зміст записки був превентивно - теоретичний: ті „меншовики" могли нічого злочинного супроти нової влади не робити, але їх треба було знищити за те, що вони меншовики. Українців нищено здебільшого тільки за те, що вони українці. „Розгром Полтави" видала Видавнича спілка „Тризуб" у Вінніпезі.

ПІДТРИМАЙМО БОРОТЬБУ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

сам охорони державної таємниці" (продовження статті до справи Мороза не стосується, а зміст його творів, безумовно ніякої таємниці не містить в собі). Своєї повинности названі службові особи мусітимуть дотриматися, якщо реакція світової суспільної опінії на явне беззаконня виявиться досить серйозною.

Рідко вдається добитися реального успіху закликами дотримуватись процесуальних норм. Причина цього насамперед у тому, що широкий загал звичайно не є обізнаний з цими нормами і не відважується на них настоювати. Для того, щоб перебороти цю його необізнаність, я і навів тут відповідні до цього випадку закони. Бажаючим перевірити сказане, вистачить звернутися до тексту УПК УССР і запам'ятати також статті 111 Конституції СССР і 91 Конституції УССР: „розгляд справи у всіх судах відкритий, поскільки законом не передбачені винятки з забезпечення обвинуваченому права на захист".

Хоч і рідко щастило добитися успіху вимогами дотримування процесуальних норм, такі випадки бували, а інших засобів ефективно захистити В. Мороза і врятувати його від загибелі нема. Тому я закликаю всіх і кожного, хто дорожить свободою на землі, вимагати від українського і совєтського урядів уневажнення вироку, незаконно винесеного В. Морозові закритим судом.

Керівники Совєтського Союзу і Совєтської України повинні зрозуміти, що ігнорування цієї законної вимоги підтвердить твердження Мороза і інших про те, що суверенність союзних республік СССР є лише паперовою фікцією. Україна — єдина із союзних республік, в якій порушення відкритости засідання суду є підставою обов'язкової відміни вироку. Тому, якщо цей суверенітет, за кпини над яким суди засуджують людей до тюрми, дійсно визнається керівниками СССР та УССР, вони повинні настояти на тім, щоб зараз, хоча б у винятковому порядку, був дотриманий закон і вирок, винесений Морозу, був відмінений.

Мороз цим буде врятований від загибелі.

Бостон, 20 червня 1974 р.

У 75-ліття Юліяна І. Ревая

(Закінчення зі стор. 2-ої)

го року словацький уряд проголосив свою незалежність. Одночасно уряд Карпатської України після наради у її прем'єра о. д-ра А. Волошина видав таку заяву:

„Громадяни й Громадянки Карпатської України! Рішенням Словацького Союзу була проголошена незалежність Словаччини. Тим була змінена і заграничнa ситуація Карпатської України, яка рішенням нашого сойму буде це офіційно проголошена незалежною державою. До остаточного рішення Сойму, наша влада вже тепер цю нашу незалежність проголошує. Склад уряду незалежної Карпатської України: прем'єр — д-р Августин Волошин; заграничні справи — Юліян Ревай; внутрішні справи — д-р Микола Перевізник; господарство — Степан Клочурак; фінанси й комунікація — д-р Юлій Бращайко; здоров'я і соціяльна опіка — д-р Микола Долинай."

15-го березня 1939-го року засідав перший Сойм Карпатської України під проводом проф. Августина Штефана як Голови і д-ра Степана Росохи як заступника Голови. Одноголосно було вибрано першим президентом Карпато - Української Республіки о. д-ра В. Волошина, а Юліяна Ревая її прем'єром. Ю. Ревай, як прем'єр Карпатської України, повідомив заграничні представництва в Празі про проголошення самостійности Карпатської України, долучуючи до свого повідомлення відповідний текст.

Ю. Ревай віддав усі свої сили великій справі державности Карпатської України. Разом з о. д-ром А. Волошином й головою Сойму проф. А. Штефаном, робив він все можливе, щоб припинити угорську агресію, а після програ визвольних змагань Карпатської України Юліян Ревай інтервеніював у Відні, Берліні й Братиславі в імені полонених Січовиків, які обороняли свою Срібну Землю.

І еміграція не захитала Ю. Ревая, переселившись до ЗСА, він продовжує активну громадську діяльність. В 1949-му році в З'єднаних Стейтах Америки Ю. Ревая вибрали головою „Самопомочі", однієї з тих організацій, які старалися улегшити долю тисячам новоприбулих скитальців до ЗСА, його заступником був маршалок Василь Мудрий, який тісно співпрацював із нашим ювілятом. З рамени „Самопомочі" було створено Федеральну Кооперативу в Ню Йорку, якої співосновником і 19 років головою був Юліян Ревай. За свою віддану працю одержав грамоти і спеціяльні нагороди-відзначення від стейтових та федеральної Ліги Кооператив. Він також працював директором канцелярії УККА від 1949 до 1958 рр. УККА нагородив його „Шевченківською Грамотою Волі," як вияв вдячности за його довголітню і віддану працю. Від 1958-го року він є адміністративним директором Українського Інституту.

Він є почесним головою Карпатського Союзу, почесним членом Братства Карпатських Січовиків, членом спілки Українських Журналістів Америки, почесним членом Т-ва Українських Інженерів Америки, був головою Контрольної Комісії Світового Конгресу Вільних Українців, адміністративним директором Комітету Побудови Пам'ятника Шевченкові, співредактором „Карпатської Зорі" в ЗСА та є головою Карпатського Дослідного Центру.

Переглядаючи активність і громадсько-політичну працю Юліяна Ревая, приходиться ствердити, що серед нашого поселення в ЗСА ми не можемо знайти багато таких одиниць, життєвий шлях яких був би подібний.

Ми бажаємо Юліянові І. Реваєві, ще більше сил і витривалости в дальшій праці і його другім сімдесятип'ялітті. Щасти Боже!

„НІ, Я УКРАЇНЕЦЬ"

Наяк, Н. Й. — Місцева газета „Дя Джорнал Нюз" за 3-тє липня ц.р., яка обслуговує південний Метрополітальний стейт, помістила чималий репортаж свого кореспондента про українську Ялту. „В Ялті, у південній Україні", — пише автор на закінчення статті, — українці „хоч вони перебувають у складі СССР вже 52 роки... все ж зберігають сильне відчуття своєї етнічної відрубности. Багато вивісок є в обох мовах, українській і російській. І коли відвідувач запитає когось, чи він росіянин, той відповість, якщо він ним не є: „Ні, українець". І Росіянин, запитаний, чи він українець, також підкреслить різницю: „Ні, росіянин". В цьому відвертому ствердженні своєї національности українцем нема нічого особливого але, врахочого особливого, але, врахосучасну пору, це має свою позитивну вимову.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ПРИВЕРНУВ В КРАЇНІ ГРОМАДЯНСЬКІ ПРАВА І АМНЕСТУВАВ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Атени. — Діяльність нового грецького уряду під проводом Константина Караманліса від першого дня спрямована в двох напрямках: реставрації політичних і громадських свобід в країні та відновлення демократичної системи правління, а з другого боку — полагодження кипрської кризи і відновлення нормальних стосунків з Туреччиною. Новий уряд в Греції почав діяти негайно після повороту з еміграції Караманліса, його заприсяження і покликання міністрів. На своєму першому засідання уряд скасував цензуру преси, заповів скасування всіх законів, які нарушують основні права громадян, а також зарядив звільнення всіх політичних в'язнів і амнестію за політичні проступки. Такі заходи уряду не тільки забезпечили відновлення активности політичних партій і участи у політичному житті країни цілого ряду політичних діячів, які були або арештовані, або були приневолені до пасивности, але також уможливили поворот до Греції політичних емігрантів, які покинули країну, рятуючись перед переслідуванням авторитарного військового режиму.

Складнішу справу має новий грецький уряд, коли ідеться про Кипр і конфлікт з Туреччиною. Прем'єр Караманліс формально визнав президентом Кипру архиєпископа Макаріоса, якого повалено перед десяти днями. Це, однак, не вплинуло на зміну ситуації на Кипрі, де закріпилися турецькі військові частини, намагаючись опанувати ще додаткові території, зокрема в районі Нікозії. Також новий кипрський президент Глафкос Клерідис висловився проти скорого повороту на Кипр Макаріоса, заповідаючи на Кипрі нові загальні вибори, у яких, як сказав він, архиєпископ Макаріос буде могти бути кандидатом на президента Кипру. Ці питання, як і інші питання зовнішньої політики Греції на найближче майбутнє мусітиме вирішити якнайскоріше новий уряд, не рахуючи вже справ пов'язаних з внутрішньою ситуацією в Греції, зокрема на економічному відтинку.

Крім Константина Караманліса в новому уряді ключеві позиції займають: Георгій Маврос, лідер центральної Партії Єдности, який почав виконувати обов'язки міністра закордонних справ; Евангелос Аверов - Тоссізза, провідний член Національної Радикальної Партії — в новому уряді міністер оборони; Георгій Раллис, адвокат і дипломат, який став міністром внутрішніх справ. Засадничо, новий уряд має консервативно - центровий характер. Більшість його членів є з двох партій, які разом у виборах 1964 року здобули 85 відсотків голосів.

Як інформують з Атен, президент Гізікіс заявив про своє бажання уступити зі свого посту, але погодився продовжувати виконувати свої обов'язки президента на вимогу нового уряду. Військові кола, однак, формально і фактично зрезиґнували з активної ролі у керівництві державою.

Актуальним стало питання повороту до Греції короля Константина, який живе в Лондоні і постійно цікавиться подіями в Греції та втримує живі контакти з грецькими політичними лідерами. Король Константин, якого усунула військова хунта, висловив вдоволення з такого обороту подій в Греції, а в першій мірі з поваленням диктаторського військового режиму.

Відбувається сесія Верховної Ради СССР

Москва. — Згідно з наміченим пляном, сесія „новообраної" Верховної Ради СССР, вибори до якої відбулися 16 червня, мала початись в четвер 25 липня. Як звичайно ця сесія, подібно як всі інші сесії Верховної Ради СССР, має за завдання тільки формально схвалити постанови („укази") Президії і проєкти ЦК КПСС. Ніяких справ і проблем сесія вирішувати не буде і над нічим не буде дебатувати, не рахуючи заздалегідь узгіднених „виступів" депутатів у підтримку політики партії та уряду. На цій сесії мають обрати нову Президію і затвердити склад уряду. Ніяких змін ні в одному, ні в другому випадку ніхто не сподівається. Передбачають тільки, що із складу уряду буде усунена Катерина Фурцева. Сесія триватиме два дні.

ЦК КПСС відбув наради

Напередодні сесії Верховної Ради СССР відбув свої наради Центральний комітет КПСС, на якому, як повідомив ТАСС, з звітною доповіддю виступив генеральний секретар Л. Брежнєв. На засіданні продискутовано порядок нарад Верховної Ради СССР, устійнено всі питання, схваливши, як інформує ТАСС, політику уряду.

„Известия" критикують єгипетський уряд

Москва. — Газета „Известия" опублікувала 24 липня статтю, в якій критикує єгипетський уряд за його намагання встановити тісніші зв'язки з західніми державами, а зокрема з ЗСА. Совєтська газета перестерігає єгиптян, що західнім державам не можна довіряти і що нібито приязне наставлення західніх країн і їх урядів до арабів і арабської справи є нічим іншим, а намаганням приховати небезпечні для Єгипту і всього арабського світу західні пляни. Цю критичну статтю написав сам головний редактор „Известий" Лев Толкунов, що має особливу вимову і виявляє невдоволення Москви політикою єгипетського президента Анвара Садата.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов від нас у вічність 17-го червня, 1974 року

Бл. п. проф. ПАВЛО СИРОТЮК

якого похорон, з участю Рідні, Приятелів і Знайомих відбувся 19 червня, 1974 р. в Трентоні, Ню Джерзі.

Складаємо щиро-сердечну подяку Всім, які в часі недуги і побуту в лікарні відвідували хворого, Всім, які взяли участь в похоронних відправах та відвели Покійного на Вічний Спочинок, Всім, які вінками та квітами вшанували Покійного, Всім, які замість квітів склали щедрі пожертви на народні чи добродійні цілі, та пожертви на Сл. Божі, та Всім які переслали нам вислови співчуття. Зокрема щиро дякуємо ВП. Паням і Панам з Трентону за прощальні слова та за поміч у влаштуванні тризни.

Рівнож дякуємо Всім за вшанування, і участь в жалобних сходинах, Сл. Божій, та Панахиді по Покійному, які відбулись в Ню Йорку 13-го липня, 1974.

Галина Сиротюк
з Родиною

•

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ

Бл. п. проф. ПАВЛА СИРОТЮКА

на руки родини зложили:

На Фонд Катедри Українознавства при Гарварді:	
п-во Ю. і Л. Романики	$ 25.00
п-і Н. Кудрик і д-р Б. Кудрик	25.00
інж. І. та Л. Турянські	20.00
інж. О. Побігушка з Мамою	10.00
Мгр Ю. і В. Єх	10.00
На Фонд Українських Інвалідів:	
о. Н. С. Городецький	$ 10.00
В пам'ять Покійного, найближча родина зложила на Фонд Катедри Українознавства	$100.00
Разом:	$ 200.00

Засновано Летунський Український Клюб

На терені Америки і Канади є доволі пілотів українців, яких в'яже зацікавлення летунством. Ініціятивна група — до якої входять Олег Ценко, Оля Цегельська, Оксана Серна та Олекса Біланюк — вважає, що летунам українцям слід нав'язати ближчий контакт. Так зродилася ідея створити Летунський Український Клюб (ЛУК).

Можна передбачити, що діяльність ЛУК-у розвинеться у двох напрямках:

1. Товариське співжиття: береться до уваги щорічний Злет на летовищі в Кергонксоні, або іншому догідному місці. Дальші форми товариських контактів розвинулись би на цих Злетах.

2. Громадські обов'язки: Завданням ЛУК-у в цьому секторі неабиякі, бо українська летунська справа на Україні підпала під сильний русифікаційний натиск. Хоча такі українські авіоконструктори, як О. К. Антонов та С. П. Корольов, записані золотими літерами в світову історію летунства та космонавтики, і хоча українські совєтські авіятори належать до найкращих у світі, — на Україні немає ні однісінького летунського підручника українською мовою. У порівнянні до чеського чи польського — українське летунське назовництво (термінологія) є в жалюгідному стані. Таких прикладів подавляючої русифікації авіознавства на Україні є безліч.

До громадських завдань ЛУК-у можна зачислити такі:

— виготовлення і постійне поповнювання списків книжок, праць і статтей українською мовою з летунською тематикою — з метою створення основи для розвитку українського летунського назовництва;

— виготовлення українського летунського термінологічного словника;

— збирання матеріялів до історії летунства в Україні;

— виготовлення практичного летунського підручника українською мовою.

Усіх зацікавлених приступити до Летунського Українського Клюбу (ЛУК), просимо звернутися на адресу діловода ініціятивної групи: Mis. O. Cehelsky 7926 Abbot Ave. — Miami Beach, Florida 33141,-USA

До цього Клюбу запрошується не лише активних авіяторів, але й усіх зацікавлених у летунстві та в наміченій діяльності ЛУК-у.

Оля Цегельська

Віталія Бринь — наш юний талант

У Міннеаполісі, Мінн. від 28 - 30-го червня ц. р. відбувся стейтовий контест талантів „Юніверсал Паджент Our Little Miss" у програмі якого був вибір і коронація трьох юних королев, віком від 3-6 та 7-12 років, а також признання талантів і нагорода дівчаткам, що досягнули у змаганні 1-ий та 2-ий ступінь, щоб мати право брати участь в останньому Інтернаціональному світовому контесті, який відбудеться в часі 11 - 15 серпня, в Бортоні, Руж, Луїзіяна.

У стейтовому контесті брало участь 60 змагунок, 1-ий ступінь здобула юна українка 7-річна Віталія Бринь, скрипалька, (батько Андрій та матір Ярослава живуть в Міннеаполісі), Акомпаньямент — Наталя Сінгаївська.

Віталію Бринь обрано королевою (корона, квіти і трофеї) в контесті Міннеаполісу (Ст. Антоні) 11-го травня ц. р. Перед тим 6-го червня вона грала в телевізійній програмі Дулут; 10-го червня — грала в телевізійній програмі в Міннеаполісі; 19-го червня мала інтерв'ю і грала в радіо-програмі в Брайнарду юну королеву но коронувати в контесті Брайнарду юню королеву цього року — контест був зафільмований брайнардському телевізійному екрані.

Віталія Бринь за системою Сузуккі вчиться гри на скрипці в музичній школі Макфейл у Міннеаполісі (вчитель Кіт Кук). Не раз брала участь у концертах своєї групи і кількох контестах завжди з успіхом. Вона добре вчиться в українській і американській школах; любить імпровізувати балет, зокрема до музики Чайковського, легко володіє інструментом, знає напам'ять десятки скрипкових творів, вчиться гри на фортепіяні.

Від колиски Віталія — член 345-го Відд. УНСоюзу.

Марія Дербуш

✝

Ділимося сумною вісткою, що 10-го липня о год. 9-ій рано помер на розрив серця, наш Найдорожчий Муж, Батько та Дідо

Блаженної пам'яті ІВАН КАЛУСТІЙ

Покійний народився 13 вересня 1916 р. в Сокалі

В глибокому смутку залишив:

дружину — Ярославу з Дзядиків
синів — Юрія
Мирона з дружиною Розалією
і донькою Каролин.

В ПАМ'ЯТЬ

Св. п. о. МИКОЛАЯ ДЕРЕША

бувшого пароха в Бродалбін і та Амстердамі, Н. Й., Людлові, Масс. на „ЦЕРКВУ в ПОТРЕБІ" замість квітів на новопосвячений пам'ятник зложили:

По 10.00 дол. — Теодор Федаш, Григорій Мисишин, Мирон Свідерський, Іван Ганущак, Таня Кривулич.

По 5.00 дол. — о. Андрій Назаревич, Дмитро Римарук, Володимир Вересюк, Степан Деминчук, Павло Чорнобай, Василь Ільницький, Василь Яремишин, Степан Михайлишин, Ярослав Дулин, Дмитрто Олійник, Михайло Пукіш, Мирон Кривулич, Мирослав Юрчук, Василь Фіцик, Іван Чопик, Осип Пащак, Константин Біщко.

По 3.00 дол. — Василь Гайовий, Ярослава Дереш.

По 2.00 дол. — Матвій Лозчина, Василь Пиріг, Василь Солецький, В. Зенціна, Іван Лисюк, Марія Заячківська, Анна Кремінець, Катерина Бойко.

По 1.00 дол. — Дмитро Шимко, Петро Хомин, Анна Чорнобай.

Суму 160.00 дол. переслано до Їх Блаженства Патріярха Йосифа І.

✝

Ділимося сумною вісткою з Родиною та Знайомими, що в неділю 14 липня 1974, помер по довгій і тяжкій недузі, наш Найдорожчий Муж, Батько і Зять

Бл. п. МИХАЙЛО ПЄХНИЙ

Похоронений на цвинтарі св. Лаврентія в Ню Гейвен

Тяжким горем прибиті

дружина — Наталія
доні — Люба і Віра
мама — Мелянія

Вічна Йому Пам'ять!

Посвячення пам'ятника на могилі о. сов. Николая Дереша

Дня 2-го червня ц.р. при численній участі парохіян Лудлова та колишніх парохіян Броадалбіну і Амстердаму, Н.Й., посвятили пам'ятник і відправили панахиду на могилі о. сов. Н. Дереша.

Мармуровий пам'ятник поставлено старанням родини та частинною пожертвою його парохіян. На фронтовій стороні пам'ятника вириті мініятюрні два Божі храми: Св. Софія у Римі і церква св. Ап. Петра й Павла в Лудлові, які символізують його призначення і покликання служити Богові, рідній Церкві і народові.

Сл.п. о. сов. Дереш народився 12 грудня 1893 р. в селі Добряни Угерсько, Стрийського повіту. Місто Стрий в той час було осередком культурного, політичного й економічного життя Підкарпаття. Клясичну гімназію він закінчив у Стрию, а теологічні студії у Львові. Єрейські свячення прийняв 7-го квітня 1921 р. з рук еп. Йосифа Боцяна. Почав своє душпастирство, як адміністратор, в селі Новосілка пов. Ходорів, а опісля в селі Григорів, того самого повіту. Відтак обслуговував парохії — Кінашів, Джурів, Підмихайлівці, Рогатинського повіту. Вкінці був парохом в Молодинцях б. Ходорова. За свою віддану працю на релігійнім і церковнім полі, йому надано гідність совітника і заст. декана, ходорівського деканату. Це відзначення одержав від князя Української Католицької Церкви митр. Андрея.

Із наступом большевицьких військ, за дозволом церковної влади виїхав на Захід. Початково оселився в Целенбергу, а опісля в Регенсбургу, Баварія, де був співтворцем українського переселенчого табору УНРА, та обслуговував українців католиків у Регензбургу і околиці. В 1951 р. прибув з родиною до Америки і тут як парох Броадалбіну допомагав у парохії Амстердам, Н. Й. Крім духовної обслуги парохіян, вчив дітей релігії і українознавства.

У квітні 1956 р. був парохом в Лудлові, Масс. і працював тут до своєї ненадійної смерти. За час своєї 15-літньої праці, при щедрій жертвенності своїх парохіян, збудував Божий храм та парохіяльний дім і сплатив усі кошти будови.

Хоча не почувався надто здоровим, брав участь у посвяченню Храму св. Софії у Римі, щоб засвідчити, своєю участю, від священства та мирян, стремління вірних української католицької Церкви до здобуття Помісности.

Три тижні перед смертю, старанням дітей, при численній участі родини, священиків, приятелів і знайомих відсвятковано Золотий Ювілей подружнього життя, це було останнє родинне, радісне свято. У квітні 1970 р. мав відбутись ще 50-літній Ювілей Священства, але Боже Провидіння зарядило інакше. 13 грудня 1970 р. по відправі Служби Божої, ненадійно згасло життя Ювілята. Це був важкий удар не лише для родини, але й для всіх, що покійного знали, любили його й цінили його працю. Не стало ревного священика, духовного провідника і вірного сина народу, що радів його успіхами й болів його невдачами.

Покійний отець був обдарований рідкісними духовими прикметами, що довго будуть в пам'яті людей. Завжди привітний до всіх, завжди привітний до всіх, завжди жартівливий, спосібний єднати гнівних і розсварених, потішати зажурених і пригноблених, впливати на оточення і збуджувати заінтересування у важливих національно - громадських справах. Жив не лише для себе й для родини, але і для других. Часто за свою щирість і прислугу для людей наражувався на неприємності, які переносив важко, але ніколи не нарікав. Своїм поведенням з'єднував собі людей здобував послух, пошану й любов та осягав успіхи для добра парохії і громади. Крім цього визначився не тільки, як ревний священик, але теж, як добрий господар, бо піскову пустиню, де збудовано нову церкву, перемінив на гарну площу, прикрасив її декоративними деревами і квітами.

Після закінчення урочистого посвячення Пам'ятника на цвинтарі, запрошено всіх учасників на прийняття до церковної залі. Започатковано його молитвою, яку провів о. шамб. Монастирський. Під час прийняття з глибокою пошаною і пієтизмом згадали заслуги ревного священика о. пароха Н. Дереша, — пан-отці, а також представник Амстердаму Дмитро Олійник і Семен Гнатківський від ОбВУ, як командант Округи. Отець Назаревич оцінюючи вкладену працю покійного о. Дереша, навів слова великого поета І. Франка з поеми „Каменярі". Так і Покійний, не зважаючи на всі труднощі життя, змагався за кращу долю свого народу, бо таке було його призначення і це завдання він виконував до кінця свого життя. Отець шамбелян у своєму слові ствердив, що покійний о. Дереш справді здобув собі любов і пошану у своїх парохіян, якщо деякі прибули здалека, щоб взяти участь у цій урочистості та віддати йому пошану і вдячність за його труд. Голова ОбВУ Семен Гнатківський згадав, що не тільки о. Дереш, але й вся велика родина Дерешів були щирими патріотами і народними працівниками При цьому вшанував отця, як учасника Українських Визвольних Змагань і карного члена ОбВУ,

Врочистість закінчено молитвою, яку провів о. Назаревич. Дружина Покійного подякувала пан-отцям і всім присутнім за участь. Відтак проведено збірку на Церкву в Потребі у Римі, яка принесла суму 150.00 долярів.

Дмитро Олійник

„Книжний путівник" вийшов, а українських книжок немає

Київ. — „Літературна Україна" з 28-го червня інформує, що в Одесі вийшов з друку „для широкого користування" довідник „Книжная Одесса" — своєрідний путівник по книгарнях міста. В Одесі зараз, повідомляється в „путівнику", працює 35 книгарень, 56 кіосків, бібліотечний колектор, який комплектує фонди 2.300 бібліотек міста і области. Крім того, — згадується в газеті, — на підприємствах, в установах і школах літературу розповсюджують 8 народних книжкових магазинів і 38 народних кіосків, понад 50 шкільних піонерських кооперативів. Щороку вони продають книжок більше як на 5 мільйонів карбованців. Брошура розповідає про те, яку літературу і де можна придбати.

Інша ж українська підсовєтська газета „Культура і життя" з 26-го червня містить листа-скаргу до редакції Івана Ковча, мабуть учителя, який пише цілком щось протилежне: „Нещодавно я мав нагоду відвідати Одесу і, використовуючи нагоду, розглядався за бібліотеками, книжковими магазинами і кіосками, заходив також до видавництв, бо правду кажучи у нас не дістає книжок, головно шкільних. Думав купити. А коли не зміг дістати, вдався до Спілки Письменників України. Там дуже ввічливо прийняв мене головний редактор „Маяка" В. Колодій і порадив: „не шукайте, мовляв, за тим, чого немає — беріть те, що на стендах". А на стендах я таки не міг знайти відповідних книжок в українській мові".

Світлій пам'яті Павла Дубрівного

Із кінцем 1915 р., в австрійському таборі для полонених з російської армії на заклик, хто з вояків і старшин малороси, з півторатисячної маси, виступили вперед декілька соток людей, а на заклик, хто з вас українців, виступив один, невеликий на ріст скромного вигляду одноріччник

І тільки уявіть собі цю картину: перед півторатисячною масою стоїть один невеликого росту вояк, я один в полі воїн! Щось подібного, як „на початку було слово"! Так на початку епохи були тільки одиниці!

Тією одною із перших одиниць був Павло Дубрівний козацького роду з села Слявки на Чернігівщині, який це спочив 10-го липня ц. р. 13-го липня його поховано на Українському Православному Цвинтарі в Савд Бавнд Бруку, де знову виросла свіжа могила одного із тих, які розпочинали епоху великого відродження, бо вже за яких 15 місяців над Україною „Засяло сонце золоте"!

Розпочав Павло Дубрівний свою трудолюбиву путь як невгнутого борця за волю України в таборі полонених культурній діяльності організації гуртків, театрального, співочого, видавничого, підвищення письменности полонених, а далі в організації „Січі", з якої й почалося формування українсько! т. з. Сірої дивізії, з якою й прибув він в Україну і за яку потім ще два роки боровся.

А далі вже відомі дороги через табори інтернованих у Польщі, втеча з Польщі через Татри в Чехо-Словаччину до Подєбрад здобувати освіту. Там Дубрівний заокруглив середню освіту, закінчивши Матуральні курси за Реальну школу. 1923 року записався на Агрономічний відділ Української Господарської Академії, яку 1928 р. і закінчив з успіхом та здобув диплом інженера агронома.

На Матуральних Курсах і в Академії був Дубрівний прикладним трудолюбивим студентом, який науці присвячував велику увагу, бо готовився працювати серед свого рідного українського народу, якому й присвятив своє життя.

З Подєбрад переїжджає до Львова, де працює редактором „Сільського Господаря", повітовим агрономом в Яворові, Калуші, Станиславові. Після війни поселюється в таборі у Байройті, працює в УТГІ в Регенсбурзі, пізніше в УТІ, в УВАН і в НТШ в Ню Йорку.

І скрізь проходить його праця. Він організує й провадить численні курси, як фахові так і загальноосвітні. Він пише спомини про Сіру Дивізію, співпрацює над збірником про Союз Визволення України (готовий до друку).

Він співпрацює й виконує певну долю усієї як редакційної, так і організаційно праці (зібрання фондів) над збірником „Сільський Господар", який видано в Ню Йорку, 1970 року.

Працю з головніших піль його діяльности він вспів написати, зібрати й частинно видати ще за життя. Всевишній послав йому благословенний вік (1894-1974) і він виконав майже все, що задумував.

В останні роки був він активним в Т-ві Абсольвентів УГА-УТГІ, де багато попрацював на виданням Бюлетеня Т-ва. До останнього часу він був представником УТГІ в Мюнхені на ЗСА і Канаду. Був членом НТШ і УВАН.

Хоча невеликий на зріст, був людиною велетенської енергії. Він завжди щось робив постійно, улерто, послідовно, задумане діло доводив до успішного кінця. Крім того мав феноменальну пам'ять і тому був ходячою енциклопедією знання про осіб, з якими доля його зводила.

Був лагідної вдачі, не мав ворогів, хоча численні особи заздрили його успіхам. Залишив у смутку дочку, четверо внуків і зятя.

Авторові цих рядків Павло Дубрівний був сталим вірним товаришем ще із шкільної лавки.

Гаврило Гардієнко

Розпочалося „Гантерське літо"

Відкриття виставки ЕКА - Едварда Козака та його синів Юрія і Яреми у Гантері, в мотелі „Ксеня", відбулося 4-го липня у день „свята незалежности", Цього дня численні відвідувачі, зацікавлені картинами, а теж охочі закупити твори Едварда Козака чи його синів, проходили через залю мотелю „Ксеня". Відвідали виставку теж пластуни із „Лісової школи" та пластунки зі „Школи булавних".

Цьогорічна виставка, хоча різнородна змістом, але названа Еком „Гуцульщина танцює". Тож переважають картини гуцулів - танцюристів. Окрім цього неперевершені шаржі зі серії „Карикатури села" та картини на інші теми. Син Юрій особливо цікавиться іконами, а Ярема залюбки малює краєвиди, які зображує у власний, модерний спосіб.

У зв'язку з відкриттям в суботу 6-го липня в мотелі „Ксеня", відбулася забава з програмою. Відкрив її власник мотелю Володимир Кобзяр, який завжди приготовляє для ЕКА якусь несподіванку, тим разом були величезних (без переборщення) розмірів риби. Спершу піднесли на таці вугра довжини понад ярд, коли присутні виявили своє здивування, син Володимира Кобзаря появився із малощо меншим, товстющим сомом, а на кінець приніс теж щупака не меншого розмірами. Один із присутніх пробував навіть, чи це справжні риби велетни, чи може, з пластику. Усі три риб'ячі велетні — це рибацькі трофеї Володимира Кобзаря.

Після такого привітання почалася програма, якою проводила Уляна Любович. Вона представила по - черзі виступаючих: Миколу Поведілка та Івася Керницького — Ікера, які відчитали свої гуморески. На кінець, виступив Гриць Зозуля у власній особі, тобто Едвард Козак, який охарактеризував майже всіх постійних гостей Гантеру.

Після програми до танцю грала оркестра „Доміно" (співав Володимир Старосольський), а дуже численні, в більшості молоді, гості танцювали і бавилися допізна. Слід підкреслити, що в репертуарі оркестри є деякі малознані, пристосовані до танцю пісні, зокрема цікаві лемківські.

Гантер став, можна б сказати малярським осередком, бо недалеко мотелю „Ксеня" виставку своїх картин відкрив Я. Вижницький, а в неділю 7-го липня у „гражді" біля церкви св. Івана Хрестителя відкрито виставку картин наших мистців.

Н. Н.

Повідомлення Адміністрації

З уваги на те, що в днях від 29-го ЛИПНЯ до 10-го СЕРПНЯ „Свобода" НЕ БУДЕ ПОЯВЛЯТИСЯ — проситься всіх, хто мав би на цей час якесь оголошення, надіслати їх до публікації ПЕРЕД ТІЄЮ ДВОТИЖНЕВОЮ ПЕРЕРВОЮ.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за культурні імпрези (академії, посмертні згадка, розшуки, подяки) — $2.00

ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестивалі, пікніки, бенкети, балі, продаж домів і т. д.) — $3.00

ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по — $3.00
за інч за кожного рода оголошення.

ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту — $6.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти — $8.50
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на три шпальти — 10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.

7156 ТАРЗАН Несподівані постріли

HERE THEY COME!!

WITHOUT WARNING—MEN AND HORSES COLLAPSE AS A HAIL OF BULLETS RIPS INTO THE UNSUSPECTING SEARCHERS...

Вони ідуть сюди!! Раптом без жадного попередження... Люди та коні падають, коли на напідозрівающих шукачів посипалися град кулі...